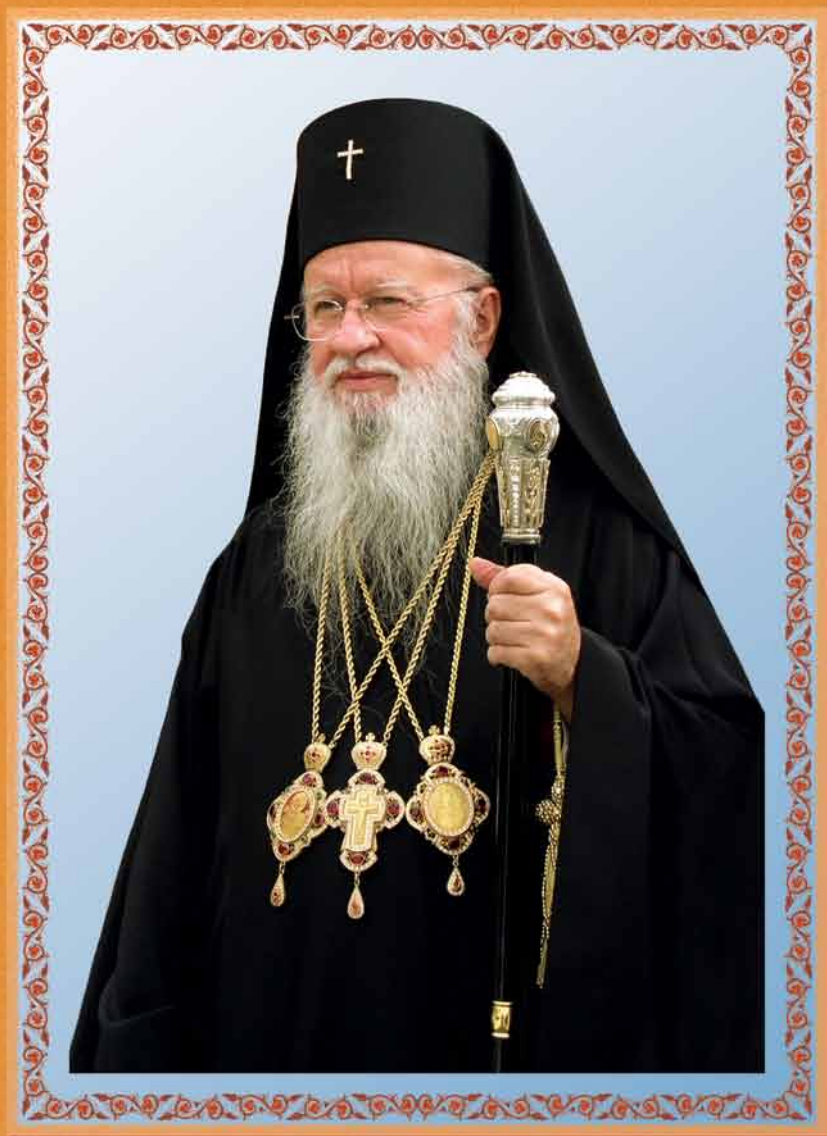
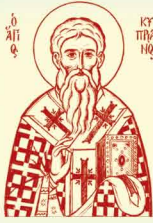

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Άριθμός 369 • Αύγουστος 2013

• ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ • ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ •

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΑΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

• ΕΤΟΣ ΜΑ' • ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ' • ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013 • ΤΕΥΧΟΣ 369 •

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- «Ο Ποιμὴν ὁ Καλός, ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ» 393
- Ἡ Κοίμησις καὶ ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία
τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ 396
- Ἐπικήδειος Ὁμιλία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Βλασίου ἐκ Ρουμανίας 399
- Ἐπικήδειος Χαιρετισμὸς τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδισσα κ. Φωτίου 401
- Ὁ Σεβασμιώτατος Πατέρας μας - Μία Ἀλησμόνητη Ἀγία Μορφὴ 402
- Τὸ Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ Σεβασμ. Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ ... 404
- Ἀποχαιρετισμὸς στὸν Σεβ. Πατέρα μας 406
- Τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων καὶ ἡ ἐπικαιρότητά του 410
- Οἱ Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι Ἰσαπόστολοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος 412
- Ἐκλογὴ Ἡγουμένου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης 415
- Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἡγουμένου 419
- «Ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Διακονία Αὐτοῦ καὶ τὸ Σπήλαιό μας» 420
- «Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας» - Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικὰ 423
- Θαῦμα τῆς Παναγίας Χρυσολέοντισσας Αἰγίνης 432
- Ἡμερολόγια 2014: Ἡμεροδείκτης - Τοίχου

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

† Ἰδρυτής: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Κτήτωρ καὶ πρῶτος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς († 17/30.5.2013)

• Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης-Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@ synodinresistance.org • Ἰστοσελίδες στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org καὶ www.agioskyprianos.org • Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ.

Ἀφιέρωμα: Ἡ Κοίμησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ κοιμήσει τοῦ Πατρὸς, Γέροντος καὶ Μητροπολίτου ἡμῶν
Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ († 17.5.2013 ἐκ.ἡμ.)

Ὁ Ποιμὴν ὁ Καλός, ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Βλάσιε· Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε Φώτιε· Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς· Τίμιον Πρεσβυτέριον· Ὁσιώτατοι Πατέρες καὶ Μητέρες· Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές· Φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας·

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Τὶς ἡμέρες αὐτές • μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως • τώρα ποὺ ἡ Κτίσις ἀνακαινισμένη πανηγυρίζει • τώρα ποὺ ἡ στοργὴ καὶ ἡ τρυφερότης τοῦ Θεοῦ μᾶς ξαναδέχεται στὴν πατρικὴ Ἀγκάλη, καὶ γι' αὐτὸ ἀγάλλονται οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια,

• ἀκριβῶς τώρα, ἡ φιλόανθρωπος δεξιὰ τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ ἀπεφάσισε νὰ μεταφύτευση, ἀπὸ τὴν πολυτάραχη γῆ, στὸ Περιβόλι τοῦ Οὐρανοῦ, τὸ πολυανθὲς καὶ πολύρριζον καὶ πολυέραστον Ἄνθος τοῦ πολυσεβάστου Πατρὸς καὶ Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας, τοῦ πολyeυλογημένου Ἀρχιερέως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!... Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι!... Δόξα τῇ πολυῦμνῇ τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι!... Ὡς ἔδοξε τῷ Κυρίῳ, οὕτω καὶ ἐγένετο!... Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος!...

* * *

Ἡ μεταφύτευσις αὐτῇ τοῦ μεταστάντος Μητροπολίτου μας σφραγίζει καὶ κλείνει μίαν **Ἐποχὴ**, στὴν διάρκειά τῆς ὁποίας ἡ πολύπτυχος δρᾶσις τῆς φωτισμένης Παρουσίας Του ἔγραψε πράγματι **Ἱστορία**.

Ὡς φωτεινὸς Ἀστὴρ, διήνυσε μίαν οὐράνια καὶ εὐλογημένη πορεία ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ Ἀργίνιο, ὅπου ἐγεννήθη τὸ 1935, μέχρι τὴν περιώνυμο Πόλιν τῶν Ἀθηναίων, στὶς παρυφές τῆς ὁποίας ἱδρυσε τὸ σωτήριο ἔτος 1961, τὸ ἱερὸ αὐτὸ σεμνεῖο τῆς Ὁρθοδόξου

Ἀσκήσεως καὶ Ἱεραποστολῆς.

Ἐκτοτε, καὶ μὲ τὴν εὐλογία πάντοτε τοῦ ἐν Ὁσίοις Γέροντος καὶ Πνευματικοῦ Του, τοῦ ἀειμνήστου π. Φιλοθέου Ζερβάκου, συνεδέθη μὲ *πρόσωπα καὶ τόπους φωτὸς καὶ χάριτος*, ἀπὸ τὰ ὁποία ἀντλήσε πλούσια πείρα καὶ σοφία ἐν Χριστῷ.

Τὰ ἐξαιρετικὰ Χαρίσματά Του ἐξεδηλώθησαν, ὥσαν ἀπὸ μίαν μυστικὴ πηγή,

διαυγέστερα καὶ ὀρμητικώτερα, μετὰ τὴν ἀναβίβασί Του στὸν Ἀποστολικὸ Θρόνο τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Τότε, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1979, ἀνεδείχθη ὄντως «καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος» τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, οἱ ὅποιοι συνθέτουν τὴν τιμαλφὴ καὶ ἔνδοξον καὶ ἀδιάφθορον ἀλυσίδα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀληθείας καὶ Ζωῆς.

Ἡ **Μαρτυρία Του**, **Ποιμαντική** καὶ **Ὁμολογιακή**, ἓνα πραγματικὸ Μαρτύριο ἐν Χριστῷ, ξεπέρασε τὰ ὅρια τῆς εὐλογημένης Πατρίδος μας, καὶ ἐπέδρασε γόνιμα σὲ χώρες τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ὠκεανίας, ὅπου ἤδη ὑφίστανται Ὁρθόδοξες Ἐκκλησιαστικὲς Κοινότητες τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἐνιστάμενες κατὰ τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἴκου-μενισμοῦ.

* * *

Ἡ **πολυσύνθετος** καὶ πολυτάλαντος Προσωπικότης Του οἰκοδομήθη καὶ στερεώθηκε στὸ ἀκλόνητο Θεμέλιο τοῦ **Μοναχικοῦ Φρονήματος**, στὴν **Ἡσυχαστική** καὶ **Εὐχαριστιακή Παράδοση** τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδοξίας μας.

Ἄν καὶ δραστήριος Ποιμὴν, δὲν ἐλησμόνησέ ποτε ὅτι εἶναι Μοναχὸς καὶ ὅτι ἡ **Κάθαρσις**, ὁ **Φωτισμὸς** καὶ ἡ **Θέωσις**, ὡς **Ὁραμα Ζωῆς**, ὡς **Πρᾶξις** καὶ **Θεωρία**, ἀποτελοῦν τὶς συνεχεῖς προτεραιότητες τοῦ Ὁρθοδόξου Ποιμένου.

Τὸ γνήσιο **Μοναχικὸ Φρόνημά Του** ἀνέδειξε Αὐτὸν σὲ γνήσιο **Ἀνθρωπο τοῦ Θεοῦ**, καὶ ὅλο τὸ πνευματικὸ του οἰκοδόμημα ἐξέπεμπε τὸ μυστικὸ **Φῶς** τῆς ἐν Χριστῷ **Εὐσπλαγχνίας** καὶ **Ἐλευθερίας**, τῆς **δημιουργικῆς ἀγιότητος** τῆς **τόλμης**.

Ἦταν χαρακτηριστικὴ ἡ ἄνεσις, μετὰ τὴν ὁποία ἐκινεῖτο μέσα στὸ κλίμα αὐτό: τοῦ **Μοναχικοῦ Φρονήματος**, τῆς **Εὐσπλαγχνίας** καὶ τῆς **Ἐλευθερίας**.

Ἄρτιος τοῦ Θεοῦ Ἀνθρωπος • **Μάρτυς** τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ • **Ἐνσαρκωτὴς** τῆς εὐαγγελικῆς κενώσεως καὶ ἀνακαινίσεως • **Τόπος** φανερώσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος • **Εἰρηνικὸς** καὶ εἰρηνεύων • **Φωτεινὸς** καὶ φωτίζων • **Χαίρων** καὶ χαροποιῶν • **Γλυκὺς** καὶ εὐφραίνων • **Ἐλεῦθερος** καὶ ἐλευθερώνων • **Οἰκτίρμων** καὶ κήρυκας τῆς **Εὐσπλαγχνίας** ἔργῳ καὶ λόγῳ...

* * *

Αὐτὸς ἦταν ὁ Πατέρας καὶ Γέροντας καὶ Μητροπολίτης μας Κυπριανός, ὁ ὁποῖος *μεταφυτεύθηκε* τὶς ἡμέρες αὐτὲς στὸ **Περιβόλι τοῦ Οὐρανοῦ**· τὸ σεπτὸ ὅμως Σκήνωμά Του εἶναι τώρα ἐνώπιόν μας καὶ θα εἶναι πάντοτε μαζί μας, ὡς πολύτιμος πηγὴ παρηγορίας καὶ ἐνισχύσεως στὸν πολύμοχθο καὶ πολυϋπεύθυνο βίο μας.

Ἀποκορύφωμα, ἀλλὰ καὶ ἀναμφισβήτητο δείγμα, ὅτι *ἐγένετο εὐάρεστος τῷ Θεῷ*, εἶναι ἡ ὄντως ὀσιακὴ Κοίμησίς Του, μετὰ τὴν πολυετὴ καὶ ἐξαγνιστικὴ ἀσθένειά Του.

Ὅσοι εἶχαν τὴν ἐξαιρετικὴ εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ εὐρίσκωνται πλησίον Του ἐκεῖνες τὶς τελευταῖες στιγμές, εἶδαν, αἰσθάνθηκαν καὶ ὡσφράνθησαν, κυριολεκτικὰ *ἐψηλάφισαν*, τὸ μεγάλο χάρισμα τοῦ ὀσιακοῦ καὶ Μακαρίου Τέλους τῶν φωτεινῶν Μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

«Καὶ ὁ ἑωρακὸς μεμαρτύρηκε· καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία...».

Ὁ μακάριος Γέροντάς μας, ἐκ νεότητος αὐτοῦ, εἶχε ἓνα διαρκὲς αἶτημα: νὰ τὸν ἀξιῶσῃ ἡ Φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ νὰ ἔχῃ τέλῃ *χριστιανὰ, τέλῃ εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν*. Συχνὰ δὲ ἔλεγε καὶ ἔψαλλε τὸ γνωστὸ Μεγαλυνάριο: «Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε τοῦ Χριστοῦ, μὴ ἔλθῃς ὡς λέων ἀγριώτατος ἐπ' ἐμέ, μηδὲ τὴν ψυχὴ μου ἀρπάξῃς ὡς στρουθίον, ἐν ᾧ ῥα τοῦ θανάτου Σύ μοι βοήθησον»!...

Ἐνώπιον τῆς Εἰκόνης τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ· πρὸ τοῦ Ναυδρίου τοῦ Ἀρχαγγέλου, εὕρισκομένου ἐντὸς τοῦ ταπεινοῦ Κελλίου Του, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰρηνικὰ εἰς χεῖρας ζῶντος Θεοῦ ὁ πολυσέβαστος καὶ πολυτίμητος Γέροντας καὶ Μητροπολίτης μας.

Τὸ Μακάριο Τέλος Του, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἀναστάσιμη αὐτὴ περίοδο, ἦταν μία ἀκόμη ἀπόδειξις, ὅτι «ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται»!... Διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, «εννίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι»· ὁ θάνατος ἔγινε πηγὴ ζωῆς καὶ εὐλογίας...

Τὰ πάντα τώρα καταυγάζονται ἀπὸ τὴν ἄρρητη φωτοχυσία τῆς Ἀγίας Τριάδος... Ἦδη μετέχουμε στὴν Ἑορτὴ τῆς Βασιλείας... Κέντρο τῆς ὑπάρξεώς μας εἶναι πλέον ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς Συναντήσεώς μας μὲ τὸν Ἐρχόμενο καὶ ἤδη Παρόντα Νυμφίό μας...

Πολυσέβαστε Μητροπολίτα μας· Πολύσοφε Γέροντά μας • Γλυκύτατε Πατέρα μας • τώρα ποὺ εὕρίσκεσθε

μέσα στὴν ἀπόρρητη Δόξα τῆς Βασιλείας καὶ εἰσθε ἓνας ισχυρότατος πρέσβυς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

• ἃς μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ ἐναποθέσουμε στὴν τρυφερὴ πατρομητρικὴ Σας ἀγκαλιὰ τὰ ἄνθη τῆς ἐὺγνωμοσύνης μας γιὰ ὅ,τι μᾶς προσφέρατε... Τὰ ἄνθη τῆς μετανοίας μας, διότι δὲν ἀνταποκριθῆκαμε στὴν στοργικὴ Σας ἔγνοια γιὰ μᾶς... Τὰ ἄνθη τῆς ὑποσχέσεώς μας νὰ

φανοῦμε πιστοὶ στὴν Παρακαταθήκη Σας μὲ εὐαισθησία καὶ ὑπευθυνότητα.

Τὸ τρισσὸν φῶς τῆς Εὐσπλαγχνίας, τῆς Ἐλευθερίας, τοῦ Μοναχικοῦ Φρονήματος, τὸ ὁποῖο ἐξέπεμπε ἡ ἀριστοκρατικὴ Σας ἀξιοπρέπεια καὶ μᾶς ἀποκάλυπτε τὸ χαμόγελο τοῦ Θεοῦ, εἶθε νὰ φωτίζῃ τὸν δρόμο μας πρὸς τὴν Συνάντησι Ἐκείνου, τοῦ Μοναδικοῦ, τοῦ Ἑραστοῦ καὶ Νυμφίου τῶν ψυχῶν μας, τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας...

Χριστὸς Ἀνέστη! πολυσέβαστε Μητροπολίτα μας...

Χριστὸς Ἀνέστη! πολύσοφε Γέροντά μας...

Χριστὸς Ἀνέστη! γλυκύτατε Πατέρα μας...

Αἰωνία Σας ἡ μνήμη καὶ καλὴ ἀντάμωσι στὸ Μεγάλο Πανηγύρι, στοὺς Γάμους τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου, ὅπου ἤχος καθαρὸς ἐορταζόντων καὶ εὐχαριστούντων Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα ἀσιγήτοις στόμασι καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

† ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ἡ Κοίμησις καὶ ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ

ΤΗΝ Πέμπτη, 17/30.5.2013, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν μέσῳ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, τὸ δὲ Σκήνωμά του εὐτρεπίσθηκε ἐπιμελῶς διὰ τῆς ἐνδύσεως ἀπάσης τῆς ἀρχιερατικῆς στολῆς καὶ τέθηκε σὲ προσκύνῃσι στὸν χώρο ὅπου ἐξέπνευσε, ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Ἐπὶ ἓνα διήμερο, μέγα πλῆθος εὐλαβῶν προσήρχετο γιὰ τὴν ἀπόδοσι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ στὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη καὶ Καθηγούμενό μας, ὁ ὁποῖος τὰ τελευταῖα πεντέμισι χρόνια ἔκειτο ἀσθενής, ἀλλὰ συνέχιζε πνευματικῶς νὰ ἐπευλογῇ τὴν πορεία τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν μας πραγμάτων καὶ θεμάτων.

• **Τὸ Σάββατο**, 19.5/1.6.2013, ἡ ἱερὰ Σορὸς μεταφέρθηκε τὸ πρωῒ ἐντὸς τοῦ μεγάλου Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς καὶ ἐπακολούθησε ἡ πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία ἄρχισε στὶς 8 π.μ., ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐψάλη ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία.

Γιὰ τὸ σημαντικὸ αὐτὸ γεγονός, προσήλθαν ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ ἀπὸ διάφορες χώρες: Ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ.

Βλάσιος, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος καὶ Γαλατσίου κ. Διονύσιος καὶ ἓνας Ἱερέας· ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος, ἓνας Ἱερέας, δύο Διάκονοι καὶ μερικοὶ πιστοί· ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀγίας Πετρούπολεως καὶ Βορείου Ρωσίας κ. Σωφρόνιος, ὁ ὁποῖος ἀφίχθεις μὲ κάποια καθυστέρησι, πρόλαβε μόνον τὴν Ἐξόδιον ἀπὸ τὴν Σαρδινία τῆς Ἰταλίας προσήλθε ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπός μας Νόρα κ. Μιχαὴλ μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Μαριάννου, ἀπὸ τὴν Ἑτνα Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α. ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπός μας Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, ἀπὸ τὴν Σουηδία ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέας Ὁκερstrom μὲ δύο Μοναχὲς καὶ ἓναν Μοναχό, ἀπὸ τὴν Τσεχία ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἱερεμίας Τσάκ καὶ ἀπὸ τὴν Σλοβακία ὁ

Αἰδεσιμ. π. Βλαδὶμηρος Μοχορίτα.

Ἀπαντες οὗτοι, μετὰ τῶν ἐνταῦθα Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ὡς καὶ Κληρικῶν μας τῆς Ἑλλάδος, συνελειτουργήσαν προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Τοποτηρητοῦ πλέον τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου.

Παρέστη συμπροσευχόμενο μεγάλο πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ Μοναχῶν

καὶ Μοναζουσῶν, καθ' ὅλη δὲ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης Ἐξοδίου Ἀκολουθίας οἱ πιστοὶ προσήρχοντο γιὰ νὰ ἀποδώσουν τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν στὸν πολὺκλαστο κεκοιμημένο μεγάλο Πνευματικὸ πατέρα καὶ Ἀρχιερέα τοῦ Ὑψίστου.

• **Μετά** τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, στὶς 10 π.μ., ἀκολούθησε συναπτῶς ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία, κατὰ τὴν παραδοσιακὴ Μοναχικὴ Τάξι. Μεταξὺ ἄλλων, παρέστησαν συμπροσευχόμενοι καὶ Κληρικοί, ὡς καὶ λαϊκοί, ἐτέρων Δικαιοδοσιῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, γεγονὸς ἐλπιδοφόρο, ἐνῶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προηγηθείσης διημέρου προσκυνήσεως εἶχαν προσέλθει ἀκόμη καὶ Ἀρχιερεῖς ἐξ αὐτῶν. Στὸ δὲ μέγα πλῆθος τῶν παρισταμένων, περιλαμβάνοντο καὶ ἐπίσημα πρόσωπα, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμης.

Ἡ μακρὰ, κατανυκτικὴ καὶ λαμπρὰ Ἀκολουθία διεξήχθη ἀδιατάρακτα, μὲ εὐλάβεια καὶ προσευχητικότητα, οἱ δὲ ὕμνοι

καὶ οἱ ἀναπεμπόμενες εὐχὲς καὶ δεήσεις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν ἐνηλλάσσοντο ἀρμονικῶς. Ἐπικρατοῦσε γενικὰ ἡ ἀγία χαρμολύπη καὶ μία βαθειὰ εἰρήνη καὶ διάχυτος εὐλογία, ὡς ἐπιμαρτυρία τῆς παρησίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ εὐκλεοῦς μεταστάντος.

Μετά τὴν ἀνάγνωσι ἐν τέλει τῶν δύο μεγάλων συγχωρητικῶν εὐχῶν ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸ καὶ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο, ὡς καὶ τῆς εἰδικῆς τοιαύτης γιὰ τοὺς Ἱερωμένους ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντα, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀνέγνωσε πλήρης συγκινήσεως τὸν Ἐπικήδειο Λόγο, ὁ ὁποῖος δημοσιεύεται στὴν ἀρχὴ τοῦ παρόντος τεύχους.

Κατόπιν, σχετικὰ λογύδρια ἐξεφώνησαν ἀπὸ στήθους ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Βλάσιος καὶ ὁ Σεβασμ. Τριάδιτσα κ. Φώτιος, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται κατωτέρω ἀπομαγνητοφωνημένα, ὁ δὲ Θεοφίλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀπηύθυνε εὐχαριστίες

στοὺς συμμετασχόντας καὶ μάλιστα τοὺς ἐκ μακρὰν προσελθόντας, ἐνθυμίσας τὸ μήνυμα μετανοίας καὶ ἀγάπης, τὸ ὁποῖο μᾶς μετέδιδε ἀκόμη καὶ κεκοιμημένος ὁ «καλὸς ποιμὴν» μας.

Μετὰ τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ἔγινε λιτάνευσις τοῦ ἱεροῦ Σκηνώματος περὶ τὸν προσκυνηματικὸν χώρον τῆς Μονῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναποτέθηκε τοῦτο στὸν ἐτοιμασμένο τάφο, σὲ Παρεκκλήσιο τοῦ συγκροτήματος τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ, ὅπου ἐτελέσθη καὶ ἡ Ἀπόλυσις, κατόπιν δὲ ὑπῆρχε -ὅπως καὶ ὑπάρχει- ἡ δυνατότης σὲ ὅλο τὸ πλῆθος τῶν εὐλαβῶν νὰ διέλθῃ ἐξ αὐτοῦ προσκυνηματικῶς.

● **Ἀκολουθήσε** μικρὰ δεξίωσις στὸ μεγάλο Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς, ὅπου μεταξύ ἄλλων ἔγινε σύντομος προσφώνησις ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Σωφρόνιο ἀπὸ τὴν Ρωσία, καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Κληρικοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς προσκυνητὲς μετέβησαν στὴν κυρίως Μονὴ γιὰ τὴν παράθεσι Τραπέζης, στοὺς δὲ λοιποὺς διενεμήθησαν ἔτοιμα τρόφιμα.

Συγκινητικὰ συλλυπητήρια μηνύματα ἐλήφθησαν ἐκ μέρους πολλῶν, ἀπὸ κοντὰ καὶ μακριά, τὸ δὲ γεγονὸς τῆς Κοιμήσεως καὶ τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας ἔτυχε εὐρείας προβολῆς στὸν ἠλεκτρονικὸ εἰδησεογραφικὸν χώρο, τοπικὸ καὶ εὐρύτερο, θρησκευτικὸ καὶ κοσμικόν.

Ἡ γλυκεῖα μορφή τοῦ πεφιλημένου Πατρὸς ἡμῶν θὰ μείνῃ χαραγμένη ἀνεξίτηλα

στὶς καρδιὰς τῶν πνευματικῶν τοῦ τέκνων καὶ ὅσων γενικὰ τὸν ἐγνώρισαν καὶ ἐγεύθησαν τὶς ποικιλότροπες εὐεργεσίες τῆς μεγάλης πατρικῆς καρδιᾶς του, διὰ δὲ τῆς ὁσιακῆς Κοιμήσεώς του ἀνήκει πλέον σὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησία, ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ· ἔχουμε μάλιστα τὴν βεβαιότητα, ὅτι οἱ εὐχές του θὰ μᾶς συνοδεύουν στὴν πορεία μας καὶ στὸν ἀγῶνα μας καὶ θὰ συντείνουν στὴν πρόοδο ὅχι μόνον τῆς πνευματικῆς μας οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα.

Εἴθε ὁ Κύριός μας νὰ τὸν ἀναπαύῃ μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων, ἐν σκηναῖς Δικαίων!

Κυπριανοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν εἴη ἡ μνήμη ἀγῆρωσ καὶ αἰωνία!

Ἐπικήδειος Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Βλασίου Πρωθιεράρχου τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ρουμανίᾳ

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες, Ἀγαπητοὶ Πατέρες, Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Χριστὸς Ἀνέστη!

ΣΗΜΕΡΑ, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους
στύλους τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἀπέλθει
ἀπὸ ἐμᾶς στοὺς Οὐρανοὺς. Ἦλθε γιὰ
πρῶτη φορά στὴν χώρα μας Ρουμανία
τὸ 1977. Ἦταν τότε Ἀρχιμανδρίτης, ὁ
Ἐπίσκοπος Ἀμβρόσιος ἦταν Διάκονος
καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἤμουν ἐπίσης Διάκονος.
Ἦταν ἡ Ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ
ὁ Ἅγιος Γλυκερίος τοῦ ἐζήτησε νὰ τελέ-
ση τὸν Ἀγιασμὸ στὸ Μοναστηριακὸ μας
Παρακλήσιο. Εἶχαμε τὸν Μητροπολίτη
Κυπριανὸ στὴν πιδὲ μεγάλη ἐκτίμησι, δι-
ότι ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα μας. Ἀγα-
ποῦσε τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ τὸν Μη-
τροπολίτην μας Ἅγιο Γλυκερίο, ὅπως
καὶ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτην μας
Σίλβεστρο. Μᾶς ἀγαποῦσε ὅλους μας,
γενικά. Ἦταν ἓνας μεγάλος Ἀπόστο-
λος στὴν ἐποχὴ του.

Σὲ δύο περιπτώσεις ποὺ μᾶς εἶχε
ἐπισκεφθῇ στὴν Ρουμανία [κατὰ τὴν
διάρκεια τοῦ Κομμουνισμοῦ], ὁ Σε-
βασμιώτατος συνελήφθη καὶ ἀπελάθη
ἀπὸ τὴν χώρα. Μία φορά, ἔφθασε μέχρι
τὸ Τίργκου Νεάμτς, ὅπου ἡ ἀστυνομία,
ἡ ὁποία τὸν ἀνέμενε στὴν οἰκία ἐνὸς
ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς μας, τὸν συνέλαβε καὶ
τὸν ὠδήγησε στὸ Βουκουρέστι, ὅπου
τὸν ἐπεβίβασε στὸ ἀεροπλάνο [γιὰ
τὴν Ἀθήνα]. Ἄλλη φορά, ἔφθασε στὰ
ρουμανικὰ σύνορα μὲ τὴν Βουλγαρία,
ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐπετράπη νὰ εἰσέλθῃ
στὴν Ρουμανία. Καὶ αὐτός, λόγῳ τῆς με-
γάλης διακρίσεώς του καὶ μὴ ἐπιθυμῶν
νὰ κατηγορηθῇ ἡ χώρα μας, στὴν

περίπτωσι ἐκείνη ἐπέστρεψε στὴν
Ἑλλάδα καὶ πέρασε τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ
ἔλειπε στὴν Ρουμανία ἀπομονωμένος
σὲ ἓνα Μετόχιο στὴν Εὐβοία, ὥστε
νὰ μὴ παράσχη ἀφορμὴ μεταξὺ τῶν
Ἑλλήνων πιστῶν νὰ ἀσκῇσιν κριτικὴ
στὴν Ρουμανία. Κατόπιν, ἐπέστρεψε
στὸ Μοναστήρι στὴν Φυλὴ σὰν νὰ
εἶχε μόλις ἀφίχθῃ ἀπὸ τὴν Ρουμανία.
Ὅμως, τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν τὸν
ἀποθάρρυνε, καὶ τὸ ἐπόμενο ἔτος τα-
ξίδευσε πάλι στὴν χώρα μας, καὶ τὴν
φορά ἐκείνη τοῦ ἐπετράπη ἡ εἴσοδος.

Γιὰ ἐμᾶς στὴν Ρουμανία, ὁ Μητρο-
πολίτης Κυπριανὸς ἦταν ἓνα φῶς μέσα
στὸ σκοτάδι ποὺ τότε ἐπικρατοῦσε.
Ἡμεθα ἀποκομμένοι καὶ οὐδεὶς μᾶς
ἐγνώριζε. Ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς
μᾶς ἔκανε γνωστοὺς ὄχι μόνον στὴν
Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ σὲ ὁλόκληρο τὸν
κόσμο. Σὲ ἐκείνους τοὺς δύσκολους
καιροὺς, τὸ ἀπλὸ γεγονός τῆς γνώσε-
ως τῶν κρατούντων ὅτι εἶχαμε φίλους
πέραν τῶν συνόρων τῆς πατρίδος

μας, ἐμπόδισε ὅσους ἐπιθυμοῦσαν νὰ μᾶς ἀφανίσουν, καὶ ἔτσι ἄφησαν τὴν Ἐκκλησία μας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν εἰρήνῃ.

Τὸ ἔργο τοῦ σεβασμίου Μητροπολίτου δὲν γινόταν μόνον στὴν Ἑλλάδα· ἴδρυσε μεγάλες ἱεραποστολὲς στὴν Ἀφρική καὶ σὲ πολλὲς χώρες τοῦ κόσμου. Οἱ Καθολικοί, ὅπως ἀποκαλοῦνται, κάνουν ἱεραποστολικὸ ἔργο σὲ ὅλο τὸν κόσμο, κυρίως ἐξ αἰτίας τῶν μέσων (τοῦ πλούτου) ποὺ διαθέτουν. Ὅμως, ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός, παρὰ τὴν ἀνέχεια στὴν ὁποία εὕρισκετο, ἀνέλαβε μὲ τεράστια πίστι μεγάλες ἱεραποστολικὲς προσπάθειες σὲ ὅλο τὸν κόσμο, μαζί μὲ τοὺς συνεργούς του –καὶ εἰδικῶς τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀμβρόσιο, οἱ ὁποῖοι τὸν περιέβαλαν. Καὶ μάλιστα δὲν φοβόταν τὶς ἀπειλές, ἂν καὶ ἀπειλήθηκε γιὰ τὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελοῦσε.

Ἐφ' ὅσον ὅλοι εἴμεθα θνητοί, εἴτε Αὐτοκράτορας, Πατριάρχης, Μητροπολίτης, Ἐπίσκοπος ἢ Κληρικός, ἢ λαϊκὸς Χριστιανός, ὅλοι ἐπιστρέφουμε πίσω στὴν γῆ, ἀπὸ ὅπου ὁ Θεὸς μᾶς ἐδημιούργησε. Μερικοὶ ἀπέρχονται μέσῳ μεγάλων δοκιμασιῶν, ὅπως ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς πέρασε ἀπὸ μεγάλη δοκιμασία (κείμενος σὲ κῶμα) γιὰ πέντε καὶ ἡμισυ ἔτη. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουμε, ὅτι τίποτε δὲν συμβαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν κρίσι τοῦ Δικαίου Θεοῦ μας. Ὁ Θεὸς ἔχει τὰ ἰδικά Του κριτήρια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκατανόητα στὸ ἀνθρώπινο μυαλό. Ὅπως ὁ Ψαλμωδὸς Δαυὶδ λέγει, «διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν» (Ψαλμ. ξε' 12). Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ εὕρισκομαι καὶ ἐγὼ σήμερα ἐδῶ ἀπὸ τὴν Ρουμανία, ὁμοῦ μετὰ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Σωφρονίου καὶ Διονυσίου καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Μιχαὴλ (Μαρτσιντάν), γιὰ νὰ

συνοδεύσουμε τὸν τιμημένο μας Πατέρα, Μητροπολίτη Κυπριανό, σὲ αὐτὸ τὸ τελευταῖο του ταξίδι· διότι τὸν ἀγαποῦσα μεγάλως καὶ μάλιστα ἡ Ἐκκλησία μας τὸν ἀγαποῦσε πολύ. Ἔχουμε ἔλθει σήμερα γιὰ νὰ τὸν χαιρέτισουμε γιὰ τελευταία φορά. Στὸ μέλλον, ὅταν θὰ ἐρχόμαστε πάλι, βεβαίως θὰ προσκυνοῦμε τὸ μνήμα του καὶ θὰ ἀπευθύνουμε προσευχές.

Ὅμως σήμερα, ἤλθαμε γιὰ νὰ τὸν ἰδοῦμε πρόσωπο πρὸς πρόσωπο γιὰ τελευταία φορά. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, μεγάλοι καὶ ἀσήμαντοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ὅλοι λαμβάνουν αὐτὸν τὸν ἴδιο δρόμο. Καὶ στὸν τάφο δὲν παίρνουν ἀπολύτως τίποτε μαζί τους. Πρόσφατα, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Μπακάου στὴν Ρουμανία πέθανε. Ἦταν 54 ἐτῶν καὶ ὑγιής, ἀλλὰ πέθανε σὲ νέα ἡλικία. Καὶ ἄφησε ἐντολή, σὰν τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο, τὰ χέρια του νὰ μείνουν αἰωρούμενα ἔξω ἀπὸ τὸ φέρετρο κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κηδείας του, ὥστε ὅλοι νὰ ἰδοῦν ὅτι δὲν πῆρε τίποτε μαζί του. Παίρνουμε μαζί μας μόνον τὶς καλὲς πράξεις μας καὶ τὰ ἔργα μας τοῦ ἐλέους· καὶ ἂν δὲν εἴχαμε χρήματα στὴν ζωὴ, μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, ὅλοι μποροῦμε νὰ ἀφήσουμε πίσω μας ἕναν καλὸ λόγο. Δὲν θὰ ἔχουμε τίποτε παρὰ μόνον τὰ ἔργα μας τῆς φιλανθρωπίας. Ὅπως μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σῦρος, ὄχι μόνον ἀφήνουμε αὐτὴ τὴν ζωὴ χωρὶς τίποτε, ἀλλὰ καὶ μόνοι· διότι, ἐνῶ οἱ ἄλλοι μᾶς συνοδεύουν μέχρι τὸν τάφο, ἀπὸ ἐκεῖ πλέον εἴμεθα ἐντελῶς μόνοι.

Γι' αὐτό, παρακαλοῦμε τώρα τὸν Θεὸ καὶ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνταμείψουν τὸν Μητροπολίτη Κυπριανὸ γιὰ ὅλα τὰ καλὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔπραξε σὲ αὐτὴ τὴν ζωὴ, ὥστε νὰ εὕρη ἐκεῖ, στὴν ἄλλη ζωὴ, ἀνάπαυσι καὶ χαρὰ ὡς ἀνταπόδοσι γιὰ τὰ καλὰ του

**Ἐπικήδειος Χαιρετισμὸς
τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου
τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας
τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Βουλγαρία**

Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΜΑΣ Μητροπολίτης Κυπριανὸς ἔχει ἀπέλθει ἀπὸ τὴν παροῦσα ζωή. Ὁχι μόνον ἓνας ἐξέχων Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνον ἓνας Ἀπόστολος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ ἐπίσης ὁ γλυκύς μας Πατέρας μᾶς ἔχει ἀφήσει. Ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα γνησίας Μοναχικῆς συνειδήσεως, ἓνα ζωντανὸ παράδειγμα εὐαγγελικῆς ἀγάπης ἔχει ἀπέλθει.

Τί περισσότερο δύναμαι νὰ εἰπῶ; Ζητῶ ἀπὸ ὅλους ἐσᾶς, παρακαλῶ ὅλους τοὺς Ἀδελφοὺς τῆς Μονῆς ταύτης ἀπὸ τὴν καρδιά μου, ζητῶ ἀπὸ ὅλους σας νὰ ἔχετε ὁμοφροσύνη, νὰ ἔχετε τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, ὅπως ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Κυπριανὸς μᾶς ἐδίδαξε διὰ λόγου καὶ ἔργου, ὥστε ὅλοι σας, τὰ ἀγαπητὰ του τέκνα, νὰ εἴσθε πρὸς

παρηγορίαν τῆς ψυχῆς του. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ καὶ ἡ μνήμη του νὰ εἶναι αἰωνία!

Χριστὸς Ἀνέστη!

ἔργα στὸν κόσμον τοῦτο. Ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος» (Β' Τιμ. δ' 7-8). Πράγματι, πιστεύουμε ὅτι ὁ ἀπερχόμενος σήμερα Μητροπολίτης Κυπριανὸς θὰ λάβῃ τὸν στέφανον

τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ τὸν Σωτῆρα, τὸν Ὅποιον ὑπηρετήσε. Ἄς ἀναφωνήσουμε ἅπαντες, «ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀναπαύσῃ». Ὡς ἄνθρωποι, ὅλοι σφάλλουμε. Καὶ πάλιν, ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ! Οὐδεὶς ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς, ἔστω καὶ ἂν ζήσῃ στὴν γῆ μίαν ἡμέρα...

Ὁ Σεβασμιώτατος Πατέρας μας Μία Ἀλησμόνητη Ἀγία Μορφὴ

Σύντομο Βιογραφικὸ καὶ Ἐπιγραμματικὴ Πνευματικὴ Ἐπισκίασις

ΟΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ Πατέρας μας Μητροπολίτης Κυπριανός, κατὰ κόσμον Δημήτριος Κουτσούμπας, γεννήθηκε στὸ Ἀγρίνιο τὸ 1935. Ἀπὸ μικρός, παρὰ τὸ ὅτι δὲν εἶχε κάποια σχετικὴ προτροπὴ καὶ καθοδήγησι, ἔτρεφε ὑπερβολικὴ ἀγάπη γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐθαύμαζε ἰδιαίτερα τὸν Ἅγιο Γεράσιμο Κεφαλληνίας. Ἀξιώθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γνωρίσῃ ἁγιασμένους ἀνθρώπους, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, Κληρικούς, Μοναχοὺς-Μοναχὲς καὶ Λαϊκοὺς, οἱ ὅποιοι τὸν ἐβοήθησαν πνευματικὰ στὴν κατὰ Θεὸν πορεία καὶ κλίσιν του.

Ἐφηβος πλέον, βρέθηκε μὲ τὴν οἰκογένειάν του στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἐπεράτωσε τὸ Γυμνάσιο, ἐργάσθηκε καὶ διέτελεσε Νεωκόρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Εὐφημίας Νέας Χαλκηδόνας, ἀφοῦ ὑπηρέτησε τὴν στρατιωτικὴ θητεία του. Ξεχώριζε ἀπὸ τότε γιὰ τὴν θεοσέβειάν του καὶ γιὰ τὸν ἱεραποστολικὸ του ζῆλο. Ἡ πνευματικὴ σύνδεσίς του μὲ τὸν περίφημο Γέροντα Ἀρχιμανδρίτη Φιλόθεο Ζερβᾶκο, Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς

Μονῆς Λογγοβάρδας Πάρου, ἦταν καθοριστικῆς σημασίας γιὰ τὸ μέλλον του. Μὲ τὶς εὐχές του ἀκολούθησε τὴν Μοναχικὴ Πολιτεία καὶ τὸ 1961 ἄρχισε τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, εἰς ἐκπλήρωσιν τάματός του στὸν Ἅγιο Κυπριανό.

Τὸ ἴδιο ἐκεῖνο ἔτος (1961) ἐκάρῃ Μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὴν Πάτμο καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ. Τὸ ἐπόμενο ἔτος, 1962, χειροτονήθηκε στὴν Κάλυμνο Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος (Ἱερομόναχος).

Τὸ 1964 χειροθετήθηκε Ἀρχιμανδρί-

της ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Βενέδικτο στὰ Ἱεροσόλυμα, ἐνῶ νωρίτερα εἶχε χειροθετηθῇ Πνευματικὸς ἀπὸ τὸν Γόρτυνος καὶ Ἀρκαδίας Τιμόθεο, κατοπινὸ ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης.

Τὸ 1967 ἐκάρῃ Μεγαλόσχημος Μοναχὸς στὴν Μονή, ποὺ ἀνήγειρε καὶ προΐστατο, ἀπὸ τὸν Γέροντα Φιλόθεο Ζερβᾶκο. Τὸ αὐτὸ ἔτος, ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ ἄρχισε νὰ ἀκολουθῇ τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο,

χωρὶς ὅμως ἀκόμη νὰ διακόψῃ τὴν κοινωνία μὲ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου.

Τὸ 1969 ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ ἀποτεριχίζεται ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους Οἰκουμενιστὰς καὶ προσχωρεῖ στὴν Ἐκκλησία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Αὐξέντιο. Τὸ αὐτὸ ἔτος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς ἐνθρονίσθηκε Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Αὐξέντιο.

Τὸ 1979 ὁ Ἡγούμενος Κυπριανός, γνωστὸς ἤδη ἀνὰ τὸ Πανελλήνιο καὶ πέραν αὐτοῦ, γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐμβέλειά του, χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος καὶ κατέστη Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατρίου Κορινθίας Κάλλιστο καὶ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντώνιο.

Τὸ 1984 ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Κυπριανὸς δὲν ἀκολούθησε συνεπισκόπους του σὲ ἀδικαιολόγητες παλινωδίες τους καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ διαχωρισθῇ ἀπὸ αὐτοὺς γιὰ λόγους Πίστεως καὶ Δικαιοσύνης, τὸ δὲ ἐπόμενο ἔτος 1985 κατέστη Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, μὲ ἰδιαίτερη ἔμφασι στὴν ἐκκλησιολογικὴ διασάφισι τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὡς καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή.

Ἐκτοτε καὶ ἐπὶ 25 περίπου συναπτὰ ἔτη, συνέχισε ἐργαζόμενος ἀόκνως στὸν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου ὡς Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης ἔργῳ τε καὶ λόγῳ, καὶ Ἀποστολὸς τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ 2007 ἀσθένησε βαρέως καὶ μετὰ

5,5 ἐτῶν δοκιμασία ἐκοιμήθη ὁσιακῶς ἐν Κυρίῳ τὴν 17/30.5.2013, ἀπολαύων τῆς γενικῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ.

■ **Ὁ Σεβασμιώτατος** Πατέρας μας ἦταν ἄνθρωπος φιλόθεος καὶ φιλόανθρωπος· ἦταν ἄνθρωπος ἀγάπης, προσφορᾶς καὶ δημιουργίας, γεμᾶτος ζήλο γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. Ἦταν δοσμένος στὴν προσευχὴ καὶ σὲ κάθε ἀγαθὸ ἔργο, πλήρης ἐλέους καὶ εὐσπλαγχνίας, ἔμπλεος ἀγάπης καὶ στοργῆς. Τὰ δὲ χαρίσματα, τὰ ὁποῖα τὸν κοσμοῦσαν, τὰ διεφύλαττε μὲ μία βαθεὶα καὶ ἐσωτερικὴ αἴσθησι ταπεινώσεως καὶ αὐτομεμψίας.

Ἦταν ἓνας πραγματικὸς σύγχρονος Κοινοβιάρχης, Πατέρας τοῦ Μοναχισμοῦ, τὸν ὁποῖον ὑπεραγαποῦσε, ἐβίωνε μὲ ἐπίγνωσι καὶ μετέδιδε μὲ διακριτικότητα καὶ εὐχέρεια. Ἰδρυσε, χάριτι Θεοῦ, πλῆθος Μονῶν, Ναῶν, Μετοχίων, Σκητῶν, Παρεκκλησιῶν, Ναυδρίων καὶ Προσκυνηταρίων, στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ.

Ἦταν Ἱεράρχης ἀποστολικὸς καὶ μεταδοτικὸς, Διοικητὴς δραστήριος καὶ ὀργανωτικὸς, Πνευματικὸς πατέρας χαρισματικὸς, Κήρυκας τοῦ θείου λόγου φλογερός, Διδάσκαλος λόγῳ τε καὶ γραφίδι συναρπαστικὸς καὶ ἐκλαϊκευτικὸς, πρακτικὸς καὶ μετανοητικὸς, Χειραγωγὸς στὴν Μετάνοια καὶ Συμφιλίωσι μὲ τὸν Θεὸ ἀπειρῶν ψυχῶν.

Ἀνέπνεε κυριολεκτικὰ τὸν Χριστόν, δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ζήσει χωρὶς νὰ διατελῇ σὲ ἔνωσι καὶ κοινωνία μαζί Του, γι' αὐτὸ καὶ ἦταν μεγάλος Ἐραστὴς τῶν Ἀχράντων καὶ Ζωοποιῶν Μυστηρίων· Αὐτὰ ἦταν ἡ ζωὴ καὶ ἡ παρηγορία του καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ βίου του.

Ἡ σύνδεσίς του μὲ τὴν Πηγὴ τῆς

Τὸ Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ

Τὸ Σάββατο, 23.6/6.7.2013, τελέσθηκε μετὰ κατανύξεως καὶ σὲ ἑορτασικὸ κλίμα, τὸ Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κυροῦ Κυπριανοῦ, στὸν Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Στὴν προηγηθεῖσα Θεία Λειτουργία καὶ στὸ ἱερὸ Μνημόσυνο προΐστατο ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός,

Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανός, ὁ ὁποῖος προσήλθε ἀπὸ τὴν Πιστοῖα τῆς Ἱταλίας, οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὡς καὶ πολλοὶ Κληρικοὶ μας.

Παρέστη μέγα πλῆθος εὐσεβῶν, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων προσήλθαν ἀπὸ Ἑνορίες μας διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας μας. ➔

Ἀγάπης, τοῦ ἔδιδε μία φωτεινότητα, ἡ ὁποία ἐκπλήγαζε ἀπὸ τὴν χριστοποιημένη ὑπαρξί του καὶ μεταδιδόταν πλούσια γύρω του. Ἐξέπεμπε ἀγάπη ἰδίως γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, ἀλλὰ δὲν νοιαζόταν λιγότερο καὶ γιὰ τοὺς ἡλικιωμένους. Γινόταν Κυρηναῖος γιὰ τοὺς ἀγωνιζομένους Χριστιανούς, Μυσταγωγὸς τῶν Κληρικῶν, Νυμφαγωγὸς τῶν Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, Συνοδοιοπόρος τῶν δοκιμαζομένων καὶ Παρηγορητὴς τῶν θλιβομένων.

Γιὰ τὶς διακριτικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐπιλογές του, τὶς ὁποῖες ἐπίστευε καὶ ἐτεκμηρίωνε, ὑπέστη διωγμοὺς καὶ κατατρεγμούς, ἀλλὰ δὲν ἐκάμφθη ὡς εὐαίσθητος ὅμως ἄνθρωπος, ἐπληρώθη βαθεῖα. Μεγάλο ψυχικὸ ἄλγος καὶ ἀπογοήτευσι τοῦ προξενούσαν καὶ οἱ προδοσίαι καὶ ἀποστασίαι, ὡς καὶ ἄλλες ἀσυνέπειαι ἀνθρώπων ποὺ ἐμπιστεύθηκε καὶ εὐεργέτησε. Ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶχαν τὸ κόστος τους στὴν εὐθραστη υἰεῖα του καὶ προφανῶς ἐπέσπευσαν τὴν κατάπτωσί της.

Ποθοῦσε τὴν ἐνότητα καὶ κοινω-

νία μὲ τοὺς ὁμοδόξους Ἀδελφοὺς Ρουμάνους, Ρώσους καὶ Βουλγάρους καὶ γιὰ τὸν σκοπὸ τοῦτο ἀψήφισε κινδύνους καὶ κόπους καὶ θυσιάσθηκε ὑπέρμετρα. Ἡ δὲ Ἱεραποστολὴ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς Ἡπείρους καὶ μάλιστα στὴν Ἀφρικὴ τὸν συνάρπαξε, καὶ προέβαινε μὲ αὐταπάρνησι σὲ κάθε τι τὸ ἀπαιτούμενο γιὰ τὴν προώθησι τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ.

Γενικά, ἡ ζωὴ του ἦταν ἓνα μεγάλο Θαῦμα, γεμάτη Θαύματα, ὅπως ἦταν καὶ ἡ Ἀσθένεια καὶ ἡ Κοίμησίς του. Ὅ,τι καλὸ, τὸ ἀπέδιδε ἀνεπιφύλακτα στὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ· ὅ,τι πιθανῶς σφαλὲρ ἢ λανθασμένο, τὸ χρεωνόταν μὲ ἐπίγνωσι καὶ αὐτοκατάκρισι.

Καὶ ζῶν καὶ θανὼν ἦταν καὶ εἶναι ἓνα Σημεῖο θείας εὐλογίας καὶ εὐαρεσκείας. Ἕνας Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πραγματικὰ Μοναδικός, Ἀνεπανάληπτος καὶ Ἀλησμόνητος, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ παύσῃ, ἐν Πνεύματι, νὰ εἶναι ὁ Πατέρας καὶ Ὁδηγὸς ὅλων ἡμῶν, ὅσων τὸν ζήσαμε καὶ ἀγαπήσαμε. Εἴθε ἡ μνήμη του νὰ εἶναι αἰωνία!

† Γ.Κλ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε συγκινητικό **Ἀποχαιρετιστήριο Μήνυμα** στὸν μακαριστὸ Πνευματικὸ μας Πατέρα, τὸ ὁποῖο εἶχε συγγράψει λαϊκὸς Ἀδελφὸς ἐκ τῶν παλαιῶν πνευματικῶν του τέκνων, ὡσὰν νὰ ἴστατο ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ Αὐτοῦ Σκηνώματος. Τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτὸ πηγαῖο κείμενο δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ.

Μετὰ τὸ ἱερὸ Μνημόσυνο, ἐψάλη Τρισάγιο στὸν ἐτοιμασθέντα μαρμάρينو Τάφο τοῦ ἀειμνήστου Πατρὸς ἡμῶν στὸ παρακείμενο στὸν Ναὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων νέων Ἱεραρχῶν Ἰωάννου Σαγγάης καὶ Σάν Φραντσίσκο, καὶ Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ ἐν Ρουμανίᾳ.

Κατόπιν, ἀκολούθησε ἡ καθιερωμένη δεξι-ωσις στὸ Ἀρχονταρίκι τοῦ προσκυνηματικοῦ χώρου τῆς Μονῆς, ὅπου παρεκάθησαν Κληρικοί, Μοναχὲς ἀπὸ τὶς Γυναικεῖες Ἱερές

Μονές μας, ἐπίσημοι, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμης καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. Νικόλαος Καντερές, ὡς καὶ πλῆθος κόσμου, ὅσοι τουλάχιστον ἠδύναντο νὰ χωρέσουν. Οἱ Θεοφιλέστατοι Ὁρεῶν καὶ Γαρδικίου ὠμίλησαν σχετικῶς, καὶ χαιρετισμοὺς γιὰ τὴν περίστασι ἀπηύθυναν οἱ προαναφερθέντες ἀξιότιμοι κ. Δήμαρχος καὶ κ. Βουλευτὴς.

Ἀργότερα, ἀκολούθησε Τράπεζα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς κυρίως Μονῆς, γιὰ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς καὶ ὅσους ἐκ τῶν ἀνδρῶν παρέμειναν.

Ἡ εὐχὴ γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς τοῦ πολυφιλήτου Πνευματικοῦ Πατρὸς ἡμῶν εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς συγκαταλέξεώς του στὸν χορὸ τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων καὶ Ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ.

Κυπριανοῦ τοῦ Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν αἰωνία ἡ μνήμη!

Ἀποχαιρετισμὸς στὸν Σεβασμιώτατο Πατέρα μας

Πολυσέβαστε καὶ πολυαγαπημένε μας Πατέρα·

ΟΤΟΠΟΣ καὶ ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπουν νὰ λεχθοῦν ὅλα ὅσα θὰ θέλαμε καὶ πού πρέπει μὲ ἄλλο τρόπο σὲ ἄλλο τόπο καὶ χρόνο νὰ γίνουν παγκοίνως γνωστά. Τώρα εἶναι ὥρα λύπης, εἶναι ὥρα περίσκεψης, εἶναι ὥρα ἀποχωρισμοῦ καὶ τιμῆς. Θέλω νὰ καταθέσω λίγα λόγια καρδιάς, ταπεινὰ ἄνθη εὐλαβείας, ὡς ἔνδειξη ἐλαχίστης τιμῆς γιὰ τὰ ὅσα Σᾶς χρωστᾶμε –καὶ εἶναι πολλά. Θὰ ἐπαναλάβω κάτι πού Σᾶς εἶχα γράψει παλιὰ καὶ Σᾶς ἄρесе παραφράζοντάς το γιὰ τὴν περίστασι: παρακαλῶ νὰ μὴν ληφθεῖ ὑπ’ ὄψιν τὸ εὐτελὲς τῆς χειρὸς (γραφίδος), ἀλλὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς καρδιάς.

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα ἐδῶ γιὰ νὰ Σᾶς ἀποχαιρετίσουμε. Μακαρίζουμε τὴν ὥρα ἐκείνη πού μᾶς ἔφερε στὸ δρόμο Σας 33 χρόνια πρίν, στὴν πιὸ εὐτυχῇ συνάντησι τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ ἀρχίσουμε μαζὶ τὸ γλυκόπικρο ταξίδι τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τὸ ταξίδι πρὸς τὴν Θέωσι. Εἶναι ἡ ἴδια μακαριστὴ ὥρα πού σήμερα μᾶς ποτίζει τὸ πιὸ πικρὸ φαρμάκι, αὐτὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ.

Βλέπουμε ἐπάνω Σας ἐμφανέστατα τὰ σημάδια τῆς ἀσθενείας Σας, σημάδι τοῦ μαρτυρίου Σας, πεντέμισι χρόνια τώρα. Μαρτύριο πού ὁμως Σᾶς εἰσάγει στὸν Θρόνο τοῦ Θεοῦ ὡς Ἀρχιερέα καὶ διὰ «οἰκουμενικό», ὡς Μάρτυρα καὶ ὡς Ὁμολογητὴ, τριπλῇ καὶ θαυμαστῇ ιδιότητι.

Πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς Σᾶς χρωστᾶμε τὰ πάντα. Ὅ,τι ἔχουμε, ὅ,τι εἴμαστε –τὰ καλὰ ἐννοῶ- τὸ χρωστᾶμε σὲ Σᾶς. Μὲ τὴν ἀπέραντη καὶ **μοναδική** Σας ἀγάπη, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὴν συγχωρητικότητα πού Σᾶς διακατεῖχαν, ὅχι μόνο ἐλκύατε κοντὰ Σας πρόσωπα σὰν μαγνήτης, ἀλλὰ ὑπῆρξατε γιὰ ἐμᾶς ὅχι μόνο Πατέρας (πνευματικὸς ὁδηγός), ἀλλὰ ὅ,τι ὁ καθένας μας εἶχε ἀνάγκη, ἤτοι πατέρα, μητέρα, ἀδελφός, φίλος. Πατὴρ τῶν μετανοούντων, γιατρὸς τῶν ἀσθενῶν, τροφέας τῶν πτωχῶν, παρηγορητὴς τῶν

θλιβομένων, ἀπλανὴς ὁδηγὸς τῶν θελόντων σωθῆναι, συμφιλιωτὴς τῶν ἀντιμαχομένων, προστάτης τῶν γερόντων, σύμβουλος τῶν ἐργαζομένων, ἀκροατὴς τῶν προβληματισμένων, ὅσα δηλαδὴ πρέπει νὰ κοσμοῦν ἓνα Μητροπολίτη.

Ἑγιασμένος ἐκ κοιλίας μητρὸς καὶ προορισμένος γιὰ ἓνα μεγάλο σκοπὸ. Μὲ τὴν κατηγορηματικὴ διαβεβαίωσι τοῦ Προστάτη Σας Ἀγίου Δημητρίου πρὸς τὴν αἰμνηστη μητέρα Σας κυρὰ Παρθένα, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς Σας θητείας, νὰ μὴν ἀνησυχεῖ, γιατί βρῖσκεστε ὑπὸ τὴν προστασία του!

Καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Ἀγρινίου στὸ κλεινὸν ἄστρῳ καὶ μετ’ οὐ πολὺ στὰ βουνὰ τῆς Φυλῆς, μόνος του ἕνας νεαρός, στὸν ὑποδειχθέντα διὰ θαυμαστοῦ σημείου

τόπο. Καὶ ἐκεῖ στὸν τόπο τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς μετανοίας, νὰ φτιάχνετε τὸ Μοναστήρι Σας γιὰ νὰ φωνάζετε τὸ «σὸτπ» στοὺς νέους, ποὺ θὰ τρέχουν μὲ φόρα στὴν ἁμαρτία.

Παρακολουθήσαμε καὶ ζήσαμε μαζί, ἄλλος λιγώτερο ἄλλος περισσότερο, τὸν ἀγῶνα Σας καὶ τὴν ἀγωνία Σας γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, τὸ χτίσιμο πετραδάκι-πετραδάκι αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν μετεξέλιξή Σας σὲ μιὰ πολυσχιδῇ προσωπικότητα μὲ θαυμαστὰ χαρίσματα.

Παρακολουθήσαμε καὶ ζήσαμε καὶ τίς ποικίλες διώξεις, δυστυχῶς, καὶ ἀπὸ ὁμογάλακτους «ἀδελφούς», τὴν ὑπέμετρη λύπη Σας γιὰ τὸ ἄδικο καὶ παράλογο καὶ τὴν πολλάκις καταφυγὴ Σας στὴν σκέπη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, στὸ ὁμώνυμό του Μετόχι, γιὰ παρηγορία καὶ βοήθεια.

Παράλληλα ὅμως ζήσαμε καὶ τὴν ἰδιαίτερη ἐπευλόγηση τοῦ Θεοῦ στὸ ἔργο Σας, ὥστε τοῦτο ἀπὸ ἓνα Μοναστήρι μετανοίας καὶ προσευχῆς στὴν ἀρχή, σήμερα νὰ ἔχει κατασταθεῖ ἓνας φάρος Ὁρθοδοξίας μὲ οἰκουμενικὲς διαστάσεις, μὲ πλούσια θεολογική, ἱεραποστολική, κοινωνική, μουσική καὶ ἐκπαιδευτικὴ δράση καὶ προσφορά, ἡ σημασία τοῦ ὁποίου κάποτε θὰ γραφτεῖ μὲ χρυσὰ καὶ ἀνεξίτηλα γράμματα στὴν ἐκκλησιαστικὴ καὶ ὄχι μόνο ἱστορία. Καὶ δὲν θὰ μπορούσε βέβαια νὰ γίνῃ διαφορετικά, ἀφοῦ ποτὲ δὲν ἐπιζητήσατε τὴν προσωπικὴ προβολή, ἀλλὰ μόνιμο μέλημά Σας ὑπῆρξε ἡ σωτηρία ἀθανάτων ψυχῶν καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἐπισφράγισε δὲ ὁ Οἰκτίρμων Θεὸς τὸ

ἔργο Σας, κυρίως ὅμως τὴν ἀγία βιοτὴ Σας, μὲ τὴν ὁσιακὴ Σας κοίμηση, ἐκπληρώνοντας τὸ μόνιμο καὶ ἐπίμονο αἶτημά Σας γιὰ ἓνα καλὸ τέλος, ἐν μετανοίᾳ, μέσα στὸν τόπο τῆς μετανοίας Σας.

Καὶ τώρα, καλοῦμαστε γιὰ τελευταία φορὰ νὰ ἀσπασθοῦμε τὸ χέρι τοῦ εὐεργέτη, τὸ χέρι τοῦ προστάτη, τὸ χέρι Σας. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ διὰ τῆς ζώσης παρουσίας δὲν θὰ ξαναευλογῇ τοὺς γάμους μας. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ ξαναευλογῇ τὸ σπί-

τι μας. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ ξαναευλογῇ τὸ δρόμο μας. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ ξαναχαϊδέψει πατρικὰ τὸ κεφάλι μας. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ ξαναβάλει κρυφὰ στὴν τσέπη μας χρήματα γιὰ τὰ δύσκολα. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ ξαναεντρίψει τὰ πονεμένα μέλη μας στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ μᾶς ξαναγεμίσει γλυκὰ καὶ δῶρα στίς γιορτές μας. Τὸ χέρι αὐτὸ

ποὺ δὲν θὰ ξαναγράψει καὶ ὑπογράψει εὐχὲς καὶ ἀφιερώσεις στὰ δωρηθέντα βιβλία. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ μᾶς ξαναφέρει μικροδωράκια ἀπὸ τὰ ταξίδια του. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ μᾶς ξαναπεριποιηθεῖ, ὅταν μετὰ ἀπὸ κουραστικὸ ταξίδι πρὸς κάποιο Μετόχι, Σᾶς συναντούσαμε ἐκεῖ. Τὸ χέρι αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ μᾶς ξαναμεταδώσει τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας.

Δὲν πενθοῦμε, οὔτε στενοχωριόμαστε γιὰ Σᾶς. Εἴμαστε βέβαιοι γιὰ τὴν κατάταξή Σας στὸν χορὸ ὅχι μόνον τῶν σεωσμένων, ἀλλὰ τῶν Ἀγίων. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ Ἅγιοι οἱ διὰ Παρεκκλησιῶν καὶ

Μετοχίων τιμηθέντες ἀπὸ Σᾶς, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι στοὺς ὁποίους τελέσατε Ἀγρυπνίες καὶ Λειτουργίες, ἰδιαίτερος δὲ οἱ Ἅγιοι Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα, πού τόσο ἐπιτυχῶς ἀναδείξατε καὶ τιμήσατε, ὁ Τίμιος Πρόδρομος (τὸ πρῶτο καὶ πολυαγαπημένο Μετόχι), ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης (τὸ πρῶτο ὁρμητήριο τῶν Ἀθηνῶν), ὁ λαϊκὸς Προστάτης Σας Ἅγιος Δημήτριος, θὰ ὁδηγήσουν τὴν Ἀγία ψυχὴ Σας ἀβλαβῶς στὸν Θρόνο τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Κλαῖμε καὶ πενθοῦμε γιὰ ᾧ καὶ αὐτὰ πού στερούμαστε. Εἰδικὰ ἐμεῖς οἱ παλαιότεροι κλαῖμε καὶ πενθοῦμε διπλᾶ γιὰ τὰ ὅσα ζήσαμε μαζί Σας καὶ τώρα τὰ χάνουμε. Περιστατικὰ καὶ καταστάσεις, πού ἀφ' ἑνὸς μὲν θέλεις νὰ τὰ μοιραστῆς μὲ τοὺς Ἀδελφούς πρὸς ὠφέλειαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλεις νὰ τὰ κρατήσεις βαθειὰ μέσα σου, ὡς κειμήλια μοναδικὰ καὶ πολύτιμα, φοβούμενος μήπως διὰ τῆς δημοσιοποιήσεως τὰ χάσεις.

Ἀληθῶς, παράδοξο τὸ τοῦ θανάτου μυστήριο. Ξενισμὸ μπορεῖ νὰ προκαλεῖ σὲ μερικὸς τὸ ἀνοικτὸ στόμα Σας. Τὸ στόμα αὐτὸ πού δὲν εἶπε ποτὲ λόγο ἀργό. Τὸ στόμα αὐτὸ πού σὲ ὅλες τὶς συζητήσεις, ἰδιωτικὲς καὶ δημόσιες, περιστρεφόμεν γύρω ἀπὸ τὰ θέματα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Τὸ στόμα αὐτὸ πού ὕμνησε, δοξολόγησε καὶ προέβαλε τὸν Χριστό μας ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης. Τοῦτο νομίζω ὅτι ἀποτελεῖ διπλὴ μαρτυρία. Πρῶτον τὴν μαρτυρία τοῦ μαρτυρίου Σας. Καὶ δεύτερον τὴν μαρτυρία τοῦ αἰωνίου κηρύγματος. Αὐτὸ τὸ στό-

μα πού ἐκτὸς τῶν ἄλλων διὰ τῆς ἀπλότητος καὶ ἀμεσότητος ἀκουμποῦσε κάθε καρδιά, αὐτὸ τὸ στόμα **θέλησε** ὁ Χριστὸς μας νὰ εἶναι ἀνοικτό, γιὰ νὰ ἐκπέμπει κήρυγμα φωτός, κήρυγμα Χάριτος, κήρυγμα ἀγάπης, κήρυγμα μετανοίας, κήρυγμα σωτηρίας, ὅπως κάνατε καὶ ζωντανός.

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ φρόντισε, ὥστε νὰ ἀπαλύνει τὸν πόνο μας διὰ τῆς πολυχρονίου ἀσθενείας Σας, παράλληλα μὲ τὴν ἀπὸ μέρους Σας πανσόφως τακτοποιηθεῖσα πνευματικὴ διαδοχὴ. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ μὲν πρώτη Σᾶς ἀπομάκρυνε ἀπὸ κοντά μας ὡς ἀπόντα/παρόντα, οὕτως ὥστε τώρα νὰ ἀντέξουμε τὴν ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ.

Ἡ δὲ δεύτερη δὲν μᾶς ἄφησε πνευματικῶς ὀρφανούς, ἀφοῦ ἤδη εἴχαμε τακτοποιηθεῖ μὲ τὰ καλὰ παιδιὰ Σας –ὅπως πάντα λέγατε τοὺς Ἀδελφούς– πού ἀφήνετε πίσω Σας, νὰ ἀκολουθοῦν τὰ βήματά Σας κατὰ τὸ δυνατόν καὶ νὰ Σᾶς ἐκπροσωποῦν ἐπάξια, ἀφοῦ ἡ πρόνοια καὶ μέριμνά Σας τὰ τακτοποίησε ὅλα ὅπως θὰ ἔπρεπε πολὺ πρὶν.

Ἐπιτρέψτε μου, Πατέρα, νὰ Σᾶς ἐξομολογηθῶ

κάτι. Ὅταν Σᾶς εἴχαμε μαζί μας, ἔστω καὶ στὸ κρεβάτι τοῦ μαρτυρίου Σας, νοιώθαμε μιὰ σιγουριά, μιὰ ἀσφάλεια παράλληλη μὲ τὴν ἀγωνία μας γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀσθενείας Σας. Πολλοὶ μάλιστα ἀπὸ ἐμᾶς –αἰθεροβάμονες κατὰ τὸν πιὸ ἐπιεικὴ χαρακτηρισμό– περιμέναμε τὴν ἀνάρρωση καὶ ἐπαναφορὰ Σας. Τώρα ὅμως μὲ φοβίζει ἡ ὥρα τῆς ἐκδημίας Σας. Φοβᾶμαι αὐτὰ πού μέλλουν νὰ γίνουν στὸν κόσμον καὶ στὴν

χώρα μας καὶ πού ἴσως ἀνάγκασαν τὸν Χριστό μας νὰ Σᾶς πάρει **κοντά** Του γιὰ νὰ πρεσβεύετε ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ ἡμῶν.

* * *

Πολυσέβαστε

καὶ πολυαγαπημένε μας Πατέρα·
Πατέρα μας, μητέρα μας,

ἀδελφέ μας, φίλε μας·

Μπροστά στὰ Ἅγιο σκηνωμά Σας, Σᾶς ζητοῦμε συγγνώμην πού δὲν ἀνταποκριθήκαμε στὶς προσδοκίες καὶ τὶς διδασκαλίες Σας. Σᾶς ζητοῦμε συγγνώμην πού δὲν εἴμαστε τὰ παιδιά πού Σᾶς ἄξιζαν. Σᾶς ζητοῦμε συγγνώμην γιὰ ὅ,τι Σᾶς λυπήσαμε καὶ στενοχωρήσαμε.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ ὅλα ὅσα καὶ ὅ,τι κάνατε γιὰ ἐμᾶς, μικρὰ καὶ μεγάλα, φθαρτὰ καὶ αἰώνια.

Ἀνάμνηση καὶ τιμὴ Ἁγίου σημαίνει μίμησις Ἁγίου. Μὲ τὴν παρρησία πού θὰ βρεῖτε στὸν Χριστό μας, ἱκετεύσατέ Τον νὰ ἔχουμε ὁμόνοια, εἰρήνη καὶ ἀγάπη στὶς οἰκογένειές μας καὶ στὶς Ἀδελφότητές μας. Ἰκετεύσατέ Τον νὰ μᾶς διατηρεῖ

ἀδιασπάρτως ἐνωμένους εἰς ἐνότητα πίστεως καὶ ἀγάπης, ὅπως ἦταν ὁ διακαὴς πόθος Σας, καὶ μὲ τὶς οἰκογένειές μας καὶ μὲ τὴν Ἀδελφότητά μας. Ἰκετεύσατέ Τον νὰ τηρήσουμε τὶς ἐντολές, διδασκαλίες καὶ ἐπιθυμίες Σας, γιὰ νὰ γνωρίζεται τὸ δένδρο ἐκ τῶν καρπῶν.

Ἰκετεύσατέ Τον ἐπίσης γιὰ τὸν κόσμο ὅλο καὶ γιὰ τὰ παιδιά Σας ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς, καὶ εἰδικὰ γιὰ τὰ παιδιά Σας ἐδῶ στὴν χώρα μας, πού τόσο σκληρὰ δοκιμάζεται, καὶ γιὰ τὶς πολὺ δύσκολες ἡμέρες πού ἴσως ἔρχονται, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅ,τι πρόκειται νὰ συμβεῖ.

Ὑπάγετε στὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ ὀργανώσετε καὶ ἐκεῖ ὅπως καὶ ἐδῶ μὲ τὸ ὀργανωτικό Σας χάρισμα, τὴν Μονὴ πού μᾶς περιμένει, ὅπως πάντα λέγατε, καὶ ἱκετεύσατε τὸν Χριστό μας νὰ συναντηθοῦμε ὅλοι ἐκεῖ. Καὶ ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τῆς ἐκδημίας τοῦ καθ' ἐνὸς ἀπὸ ἐμᾶς, ἐλᾶτε -Σᾶς παρακαλοῦμε- νὰ συνοδεύσετε τὴν ψυχὴ μας ὅχι γιατί εἴμαστε ἄξιοι, ἀλλὰ γιατί Σᾶς ἀγαπήσαμε πολὺ.

5/6/2013 ν.ή.

Χ.Τ.

Ἑπετειακά

Τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων καὶ ἡ ἐπικαιρότητά του*

Εὐδοξία Αὐγουστίνου, Φιλόλογος – Θεολόγος

Μετὰ τὴ νίκη τους κατὰ τοῦ Μαξεντίου (312 μ.Χ.) οἱ δύο συναυτοκράτορες Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ Λικίνιος συναντήθηκαν στὰ Μεδιόλανα (σημερινὸ Μιλάνο), στὶς ἀρχὲς τοῦ 313 μ.Χ. Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα φιλελεύθερα καὶ γενναιόδωρα μέτρα ποὺ θέσπισαν τότε (Φεβρουάριος 313), ἦταν καὶ τὰ σχετικὰ μὲ τὸν Χριστιανισμό. Διασώζεται μία κοινὴ ἐπιστολὴ τους πρὸς τοὺς Διοικητὲς τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Δικαιοδοσίας τοῦ Λικινίου. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ ἀναγνωρίζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας στοὺς Χριστιανούς, ὅπως καὶ στοὺς ὁπαδούς ὁποιασδήποτε ἄλλης Θρησκείας. Προέβλεπε σχετικὰ: «Ἐδογματίσαμεν, ὅπως μηδενὶ παντελῶς ἐξουσία ἀρνητέα ἢ τοῦ ἀκολουθεῖν καὶ αἰρεῖσθαι τὴν τῶν Χριστιανῶν παραφύλαξιν... καὶ ἀπολελυμένην ἐξουσίαν τοῦ τημελεῖν (=ἐπιμελεῖσθαι) τὴν ἑαυτῶν θρησκείαν τοῖς αὐτοῖς Χριστιανοῖς δεδοκέναι».

Ἐπιτέλους πραγματοποιοῦνταν ἡ μεγάλη κατάκτηση τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς σκέψης καὶ ἀπεκαθίστατο ἡ ἀδικία ἀπέναντι στὴ χριστιανικὴ πίστι, ἀφοῦ ἡ τιμὴ στὶς θεότητες τῆς ἐπίσημης θρησκείας δὲν θεωροῦνταν ἀπαραίτητη. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀποκηρυσσόταν καὶ καταδικαζόταν ἡ προηγούμενη

πολιτικὴ τῶν διωγμῶν.

Τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων ἀποτελοῦσε βεβαίως μεγάλη πρόοδος ἐν σχέσει μὲ τὸ Ἔδικτο ἀνοχῆς τοῦ Γαλερίου (311), τὸ ὁποῖο εἶναι γνωστὸ ὡς Διάταγμα τῆς Νικομηδείας. Αὐτὸ στηλίτευε καὶ ἀποδοκίμαζε ὅσους ἐγκατέλειπαν τὴν πατροπαράδοτη θρησκεία, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔθετε τέρμα στοὺς διωγμούς μόνον γιὰ λόγους καιροσκοπικοὺς ἢ ἐπιεικειάς. Ἡ ἀπόφαση ὁμῶς τῶν Μεδιολάνων ἀπαρνοῦνταν ὅλη τὴ διωκτικὴ πολιτικὴ τῶν Αὐτοκρατόρων, τὰ θύματα τῆς ὁποίας ἀνέρχονταν ἡδη σὲ δώδεκα ἑκατομμύρια Μάρτυρες. Κι ἀφοῦ τὸ νὰ ἀκολουθεῖ κανεὶς τὴ χριστιανικὴ πίστι δὲν ἦταν ἀδίκημα κατὰ τοῦ κράτους, ἀποφάσισαν νὰ ἐπιστρέψουν στὶς Χριστιανικὲς Κοινότητες τὰ κατασχεθέντα ἀγαθὰ, περιουσίες καὶ τόπους προσευχῆς. Ἀργότερα (324) ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, συμπληρώνοντας τὴν ἀπόφαση τῶν Μεδιολάνων, ἀναγνώρισε τὰ νομικὰ δικαιώματα τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἐκείνη ἀπόφαση συμπληρώνονται φέτος 1.700 χρόνια. Μὲ τὴν ἀφορμὴ αὐτὴ ἡδη πραγματοποιεῖται πλῆθος ἐκδηλώσεων οἰκουμενιστικοῦ χαρακτήρα. Στὴ λαμπρότητα τῶν ἐορτῶν, ἐνῶ

θα ἔπρεπε νὰ προηγεῖται τὸ Μιλάνο, ὑπερέχει ἢ μέχρι χθὲς ἐπομένη «τοῖς ἁγίοις πατράσι» ὀρθόδοξη Σερβία. Καὶ τοῦτο, μὲ ἀφορμὴ ὅτι ὁ Μ. Κωνσταντῖνος καταγόταν ἀπὸ τὴν Ναῖσσο τῆς Ἀνω Μοισίας, δηλαδὴ τὴ σημερινὴ πόλιν Νις τῆς Σερβίας. Ἐκεῖ γεννήθηκε πιθανὸν τὸ 288. Εὐλογοῦ ἐπομένως τὸ ἐρώτημα: Ποιὰ σχέση ἔχει τὸ Διάταγμα μὲ τὴ Νις ἢ καὶ μὲ τὸν χρόνον ποὺ ἐπιλέχθηκε νὰ τιμηθεῖ ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος Κωνσταντῖνος; Δὲν διανύουμε τὸ ἐπετειακὸ ἔτος τῆς γέννησης ἢ τῆς κοίμησής του. Ὅπως κι ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, οἱ προβλεπόμενες οἰκουμενιστικὲς τυμπανοκρουσίες δημιουργοῦν μεγάλο προβληματισμὸ καὶ σοβαρὴ ἀγωνία γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ τεκταινόμενα στὴ γείτονα χώρα.

Ἐνα ἄλλο θέμα ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ μελετήσουμε τὸ σημαντικὸ αὐτὸ γεγονὸς τῆς ἱστορίας, εἶναι ἂν ὁ ἄνθρωπος σήμερα ἀπολαμβάνει τὶς θρησκευτικὲς τοῦ ἐλευθερίας καὶ κατὰ πόσο εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκτελεῖ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα.

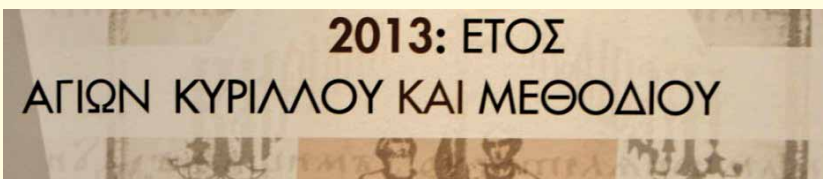
Παρὰ τὶς διεθνεῖς συμβάσεις περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, στατιστικὲς τοῦ Ο.Η.Ε. ἀναφέρουν ὅτι περίπου τὸ 52-55% τῶν συνανθρώπων μας στεροῦνται σήμερα τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὀρθόδοξοι ἱεράρχες στὰ Σκόπια καὶ στὴν Ἀλβανία ὑφίστανται διωγμούς. Χρι-

στιανοὶ σὲ μουσουλμανικὲς χώρες ἀντιμετωπίζουν ἀνηλεεῖς διώξεις· ὅταν μάλιστα ἀπὸ τὸν μουσουλμανισμό μεταστρέφονται στὸν Χριστιανισμό, ἐπισύρουν ἀκόμη καὶ τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου. Σύμφωνα μὲ μία νέα ἔρευνα, ὁ Χριστιανισμὸς κινδυνεύει νὰ «ἐξαλειφθεῖ» ἀπὸ

τὸν «βιβλικὸν χώρον» τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, λόγω τῶν διωγμῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. «Οἱ χριστιανοί», ἐπισημαίνει ἡ ἔρευνα, «διώκονται παγκοσμίως περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλη θρησκευτικὴ ομάδα». Δηλώνουν χαρακτηριστικὰ οἱ Χριστιανοὶ στὴ Νιγηρία: «Δὲν εἴμαστε παρὰ πτώματα ποὺ περπατᾶνε, περιμένοντας τὴν ἡμέρα τῆς ταφῆς μας».

Καὶ στὴν ὑποτιθέμενη χριστιανικὴ Εὐρώπῃ οἱ διακρίσεις εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν αὐξάνονται, ἐνῶ παρατηρεῖται μία ἀποστασιοποίηση ἀπὸ τὶς χριστιανικὲς ἀξίες. Ἄλλοτε τίθεται τὸ θέμα τῆς νομιμοποίησης τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἄλλοτε ἡ κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς –καὶ ἤδη συντελεῖται– καὶ ἄλλοτε ὑπάλληλοι τίθενται σὲ διαθεσιμότητα ἐπεὶδὴ φοροῦν σταυρό, ἐνῶ κατὰ καιροὺς μαίνονται οἱ ἐκστρατεῖες ἀθεΐας. Στὴν Κύπρο μας οἱ Τοῦρκοι ἐπιδρομεῖς στὰ κατεχόμενα ἐδάφη, μὲ τὴν ἀνοχή τῆς Ε.Ε., ἀπὸ τὶς 520 Ἐκκλησίες ἄλλες κατέστρεψαν, ἄλλες μετέβαλαν σὲ ἀποθήκες ἢ ἀποχωρητήρια καὶ ἄλλες σὲ μουσουλμανικὰ τεμένη. Ἀλλὰ καὶ στὴν ὀρθόδοξη Πατρίδα μας συχνά-

Οἱ Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι Ἰσαπόστολοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος*

*Κύρια Σημεῖα τοῦ Βίου τους
καὶ Μηνύματά τους στὸ Σήμερα*

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

Πρὶν ἀπὸ 1.150 χρόνια, τὸ ἔτος 863, ἔφθασαν στὴν Μεγάλῃ Μοραβίᾳ (Τσεχία, Σλοβακία) οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Βασιλεύουσα τῶν Πόλεων Ἱεραπόστολοι Ἀδελφοὶ Κωνσταντίνος (Κύριλλος) καὶ Μεθόδιος. Ἐκεῖ, στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη, ἔγιναν εὐμενῶς δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα τοῦ ἰσχυροῦ τότε κράτους τῶν δυτικῶν Σλάβων Ραστισλάβο, ὁ ὁποῖος ἔνα ἔτος ἐνωρίτερα εἶχε στραφῇ στὴν Κωνσταντινούπολι γιὰ πνευματικὴ βοήθεια, ἀλλὰ καὶ γιὰ συμμαχία.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελέσσει τὴν ἀπαρχὴν γιὰ κοσμογονικὲς ἀλλαγές

στὴν ἱστορίᾳ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Τὸ κείμενό μας δὲ αὐτό, ἀποτελεῖ μία μικρὰ καὶ ταπεινὴ συνεισφορὰ στὸν ἐπετειακὸ ἐορτασμὸ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν Σλάβων, ὡς ἔκφρασι τιμῆς καὶ ἀγάπης στοὺς Ἁγίους Ἱσαποστόλους Κύριλλο καὶ Μεθόδιο καὶ ὡς προσπάθεια ἀνιχνεύσεως τοῦ διαχρονικοῦ μηνύματός τους στὸ σήμερα, ἐφ' ὅσον μάλιστα αὐτὸ διαστρεβλῶνεται ποικιλοτρόπως ἀπὸ κάποιους, πρὸς ἐξαγωγὴν λανθασμένων συμπερασμάτων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καθίσταται ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως τῆς Ἀληθείας.

πυκνὰ διατυπώνονται ἀπὸ τὰ ΜΜΕ σχόλια ἀρνητικὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησίᾳ, τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὴ μισθοδοσίᾳ τους. Θεσμοθετοῦνται νέες τακτικὲς, ὅπως ἀδικαιολόγητες ἀπαλλαγές ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, καθὼς καὶ ἡ ἀπορθοδοξοποίησίν του κ.ἄ. Ὅλα αὐτὰ ἀποκαλύπτουν ὅτι ὄχι μόνο ἡ Εὐρώπη, ἀλλὰ καὶ ἡ χώρα μας ἐξωθεῖται πρὸς τὸν ἀποχριστιανισμό.

Ἡ ἱστορικὴ πραγματικότητα ὁμως μαρτυρεῖ ὅτι, ὅπου τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας

καταπατεῖται, ἐκεῖ ὑπάρχει στασιμότητα καὶ ὀπισθοδρόμηση. Ἐκεῖ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου εὐτελίζεται καὶ ἐκμηδενίζεται. Ἀντίθετα, ὅπου πνέει ἄνεμος θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐκεῖ ἀναπτύσσεται ἀξιόλογος πολιτισμός, ὁ ὁποῖος ἐκφράζεται μὲ τὴ χαρὰ τῆς δημιουργίας, ἀποπνέει τὴν εὐωδίᾳ τῆς ἐλπίδας καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

(*) Βλ. Ἰστολόγιο «Ἀκτίνες», 13.03.2013, μὲ παραπομπὴν στὸ περιοδ. «Ἀπολύτρωσις», Μάρτιος 2013.

Οἱ Ἅγιοι Ἀδελφοὶ Κωνσταντίνος (Κύριλλος) καὶ Μιχαὴλ (Μεθόδιος), οἱ μέγιστοι αὐτοὶ ἥρωες τοῦ πνεύματος, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν **δόξα καὶ καύχημα Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ**, γεννήθηκαν στὴν ἁγιοτόκο Θεσσαλονίκη στὸ πρῶτο μισό τοῦ Θ' αἰῶνος. Μεγάλωσαν δὲ καὶ ἀνατράφηκαν σὲ περιβάλλον εὐσεβείας, ἔλαβαν καλὴ παιδεία, ἦσαν ἐξοχοὶ φορεῖς πίστεως καὶ πολιτισμοῦ καὶ ἀπὸ μικροὶ ἦλθαν σὲ ἐπαφὴ καὶ ἐξέμαθαν τὸ σλαβικὸ ἰδίωμα, τὸ ὁποῖο -ὕφιστάμενο τότε σὲ προφορικὴ μόνον μορφὴ- ὠμιλεῖτο ἀπὸ τοὺς ἐποίκους Σλάβους τῆς Μακεδονίας.

Ὁ Μιχαὴλ (Μεθόδιος) κατέστη ἐπὶ δεκαετίαν στρατιωτικὸς διοικητὴς σὲ «σλαβικὴ ἀρχοντία» στὸν ἄνω Στρυμῶνα, καὶ ἐν συνεχείᾳ, στὰ 30 τοῦ χρόνιου, τὸ ἔτος 845, ἀφιερώθηκε στὸν Μοναχισμό σὲ Μονὴ στὸν Ὀλυμπο τῆς Βιθυνίας, ἐφ' ὅσον εἶχε **πόθο πνευματικῆς τελειότητος**, διατελὼν κυρίως ἐν προσευχῇ καὶ μελέτῃ. Ἡ ἰσχυρὰ προσωπικότης του, μὲ τὰ διοικητικὰ χαρίσματα καὶ τὴν στρατιωτικὴν πείρα, ἐνδύεται τὴν στολὴν τῆς θείας σοφίας καὶ ταπεινώσεως καὶ τὴν ψυχὴν του ἐπιζωγραφίζεται ἡ *Εἰκόνα τοῦ Ἐπουρανίου* (πρβλ. Α' Κορ. ιε' 49), ἥτοι τοῦ Παμβασίλεως Χριστοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ὁ Κωνσταντίνος (Κύριλλος), ἀρκετὰ νεώτερος στὴν ἡλικία, διακρινόταν γιὰ τὴν ἐξέχουσα ἀντιληπτικότητά του, ἡ ὁποία τὸν κατέστησε κάτοχο πλούσιας καὶ σπάνιας παιδείας, ὁλοκληρωθείσης στὴν Βασιλεύουσα· ἦταν ἕνας πανεπιστήμων καὶ πολὺγλωσσος, ἀνήκων στὸν κύκλο τοῦ περιφήμου διδασκάλου καὶ πνευματικοῦ ἀναγεννητοῦ Μεγάλου

Φωτίου, τοῦ κατοπινοῦ ἐνδόξου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Κωνσταντίνος ἀπέρριψε ἀποφασιστικὰ τὴν κοσμικὴ ζωὴ καὶ σταδιοδρομία καὶ ἐπιδόθηκε στὴν κατὰ Θεὸν τελείωσι, καθιερωθεὶς ὡς Φιλόσοφος ἄκρος ἔργῳ τε καὶ λόγῳ. Καὶ ἐνῶ ἐπιθυμοῦσε καὶ αὐτὸς τὴν ζωὴ τῆς ἀφιερώσεως, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ νουνεχοῦς Ἀδελφοῦ του, ἀναγκάσθηκε νὰ ἀναλάβῃ πανεπιστημιακὴ ἔδρα καὶ ἐπίσης νὰ ἀναμιχθῇ ἐξ ἀνάγκης στὴν κρατικὴ διπλωματία, γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνανθρώπους του, ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο. [...]

* * *

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή τῶν Ἀγίων στὴν Βασιλεύουσα [ἀπὸ τὶς ἀποστολὰς στοὺς Σαρακηνοὺς τῆς Βαγδάτης καὶ τοὺς Χαζάρους τῆς Κριμαίας], τὸ ἔτος 861, καὶ μία σύντομη περίοδο προετοιμασίας καὶ πνευματικῆς διεργασίας καὶ δημιουργίας, ἔφθασε στὴν Κωνσταντινούπολι ἡ γνωστὴ ἐκκλησις τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Μοραβίας Ραστισλάβου, γιὰ ἀποστολὴ διδασκάλων-φωτιστῶν στοὺς Σλάβους. Ὁ Χριστιανισμὸς εἶχε ἤδη κηρυχθῇ ἐκεῖ ἀπὸ Γερμανοφράγκους κληρικούς, ἀλλὰ πνευματικοὶ καὶ ἐθνικοὶ λόγοι ἐπέβαλαν τὴν στρόφη πρὸς τὴν ἐνδοξὴ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ὥρα γιὰ ἀνάληψιν κυρίας δράσεως εἶχε σήμάνει. Οἱ Ἅγιοι Ἀδελφοὶ ἐκλήθησαν στὴν Ἱεραποστολὴ τῆς ζωῆς τους. Ἡ ὑπεύθυνη καὶ σοβαρὴ ἔναρξι τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔργου, ἀπαιτοῦσε ἐπινόησι **σλαβικοῦ ἀλφαβήτου**.

Ἡ τέλεσις τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἡ διδασχὴ στὴν γλῶσσα τοῦ λαοῦ,

προϋπέθεταν μεταφράσεις τῶν ἱερῶν κειμένων στὰ σλαβικά. Τὰ κείμενα αὐτὰ θὰ ἀποτελοῦσαν τὴν βάσι, γιὰ τὴν ἀνάπτυξι γηγενοῦς σλαβικῆς φιλολογίας καὶ πολιτισμοῦ. Τὸ θαῦμα συντελέσθηκε μὲ τὴν ἐπινόησι ἀπὸ τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο (Κύριλλο) τοῦ γλαγγολιτικοῦ *Ἀλφαβήτου*, τὸ ὁποῖο ἐβασίζετο στὸ ἀντίστοιχο ἑλληνικὸ μὲ χρῆσι κάποιων μυστηριασδῶν χαρακτῆρων. Οὐσιαστικά, ἡ διαδικασία αὐτὴ ἐπέφερε **ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα γεγονότα στὴν παγκόσμια ἱστορία: τὴν εἴσοδο στὸν Χριστιανισμὸ καὶ τὸν Πολιτισμὸ τῶν Σλαβικῶν λαῶν!**

Οἱ Ἅγιοι Ἰσαπόστολοι μετέβησαν ἄοπλοι κατὰ κόσμον σὲ μία εἰρηνικὴ ἀποστολή, μὲ μόνα ἐφόδια τὴν ἀκράδαντη πίστι τους, τὴν μεγάλη ἀγάπη καὶ τὸν ζῆλο τους, ὡς καὶ τὴν παράδοσί τους στὸ θεῖο θέλημα, προκειμένου νὰ ἀποτελέσουν ὄργανα τῆς θείας εὐδοκίας. Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἐσκήνωνε μέσα τους, ἐδρόσιζε τὶς καρδιές τους σὰν πῦρ καθαρτικὸ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφώτιζε καὶ ἐνίσχυε ποικιλοτρόπως, ὥστε νὰ ὑπερβαίνουν κάθε ἐμπόδιο στὴν μετάδοσι τῆς θεογνωσίας στοὺς λαοὺς, ποὺ καρτεροῦσαν αὐτοὺς μὲ ἐλπίδες χρηστές.

Στὴν Μοραβία, ὅπου ἀφίχθησαν τὸ Φθινόπωρο τοῦ 863, ἔγιναν εὐμενῶς δεκτοὶ ἀπὸ τὸν διορατικὸ Ἡγεμόνα Ραστισλάβο καὶ ἐπεδόθησαν χωρὶς καθυστέρησι σὲ ἔργο εὐαγγελικὸ, κατηχητικὸ, διδακτικὸ, λειτουργικὸ, μεταφραστικὸ, πολιτιστικὸ, φιланθρωπικὸ, νομοθετικὸ, ἀνθρωπιστικὸ, κοινωνικὸ κλπ. Ἔδωσαν ἰδιαίτερη ἔμφασι στὴν ἐπιμόρφωσι μαθητῶν καὶ στὸν κατάρτισμὸ συνεργατῶν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐδραίωσι καὶ συνέχισι τοῦ ἱεροῦ ἔργου.

Οἱ Ἅγιοι Ἰσαπόστολοι, οἱ ὁποῖοι

ζοῦσαν μὲ λιτότητα καὶ ἀσκητικότητα, ἔδωσαν ἰδιαίτερη σημασία στὴν ὀργάνωσι τῆς θείας Λατρείας καὶ μάλιστα στὴν τέλεσι τῆς Θείας Λειτουργίας, καὶ ἐνέπνευσαν τὴν ἀγάπη γι' αὐτὴν στὸν λαό, μεταφράζοντες τὶς Ἀκολουθίες τοῦ Βυζαντινοῦ κατὰ βάσιν Τυπικοῦ. Ἡ μετάφρασις ἔγινε στὴν τοπικὴ καθομιλούμενη γλῶσσα, στὸ ἀλφάβητο ποὺ εἶχε εἰδικῶς ἐπινοηθῇ ὡς γραπτὴ μορφή αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἔδωσαν στὸν λαὸ τῶν Σλάβων *ἐκφρασι, μίλησαν* στὴν ψυχὴ του, κέρδισαν τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη του, διότι πρῶτοι οἱ Ἅγιοι ἀγάπησαν κενωτικά, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ θείου Λυτρωτοῦ, τοὺς Σλάβους Ἀδελφούς. Ἔδειξαν στὴν πράξι τὸν Χριστιανισμὸ ὡς ἀγάπη, θυσία, εὐγένεια, ἀρετὴ καὶ ἐλευθερία. **Ἔστόχευαν δὲ στὴν σύστασι μιᾶς ἀληθινῆς ἱεραποστολῆς: στὴν δημιουργία μιᾶς αὐθεντικῆς τοπικῆς εὐχαριστιακῆς κοινότητος, μιᾶς γηγενοῦς Ἐκκλησίας, μὲ σεβασμὸ στὶς τοπικὲς ἰδιαιτερότητες,** ὥστε ἡ λατρεία καὶ δοξολογία τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ μας νὰ ἐπεκτείνεται καὶ διευρύνεται, καὶ τὰ «μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. β' 11) νὰ διαλαλοῦνται ποικιλογλῶσσως, σὰν συνέχεια τοῦ Ἁγιοπνευματικοῦ Θαύματος τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς.

Τὸ δὲ ἱερὸ Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος Πάπα Ρώμης, τὸ ὁποῖο οἱ Ἅγιοι ἔφεραν μαζί τους ἀπὸ τὴν Χερσῶνα τῆς Κριμαίας, ὅπου τὸ ἀνακάλυψαν, συνέδεε τοὺς νεοφωτίστους Σλάβους Χριστιανούς, στὰ πλαίσια τῆς *ἀληθινῆς Οἰκουμενικότητος*, μὲ τὶς ἐκκλησιαστικὲς ἑδρες Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, καλλιεργώντας τὴν αἴσθησι τῆς γνήσιας *Καθολικότητος* τῆς ἀγίας Πίστεώς μας.

Τὸ ἔργο τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων δὲν ἦταν χωρὶς ἐμπόδια. Κάποιοι τοπικοὶ ἄρχοντες ἐβλεπαν καχύπο-

Ἀφιέρωμα: Νέος Ἡγούμενος στὴν Ἱερὰ Μονή μας

Ἐκλογή Ἡγουμένου στὴν Ἱερὰ Μονή τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς

ΤΗΝ Τετάρτη, 27.6/10.7.2013, ἐξελέγη -θεία συνάρσει καὶ ψήφοις κανονικαῖς- νέος Ἡγούμενος στὴν Ἱερὰ Μονή τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς ὁ Ὅσιω-τατος Μοναχὸς Θεοδόσιος Ἀγιοκυπριανίτης, εἰς διαδοχὴν -στὴν ἡγου-μενία καὶ μόνον- τοῦ ἄρτι κοιμηθέν-

τος Ἰδρυτοῦ καὶ Κτίτορος Αὐτῆς Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ.

Μετὰ τριήμερον αὐστηρὰν νηστείαν, ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς ἐν προσευχῇ καὶ συναισθήσει εὐθύνης, προετοιμά-σθηκε γιὰ τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονός.

πτα τὴν ἄνοδο τοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, οἱ δὲ παραγκωνισμένοι κληρικοὶ τῶν Γερμανοφράγκων κατεφέροντο κατὰ τῶν Ἀνατολικῶν Ἱεραποστόλων ὅτι δὲν ἦταν ἐπιτρεπτὴ ἡ χρῆσις τῆς σλαβικῆς γλώσσης στὴν Λατρεία, δι-ότι μόνον τρεῖς δῆθεν *ἱερεὺς γλῶσσες* ὑπάρχουν, τὰ ἑλληνικά, τὰ λατινικά καὶ τὰ ἑβραϊκά! Ἐπίσης, οἱ κληρικοὶ αὐτοὶ διέδιδαν γελοῖες δεισιδαιμονίες, δὲν ἐμπόδιζαν εἰδωλολατρικὰ ἔθιμα καὶ δὲν ἀντιτάσσονταν στὴν ἠθικὴ ἔκλυσι πολλῶν, ἡ ὁποία ἐφθανε μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς πολυγαμίας.

Οἱ Ἅγιοι Ἰσαπόστολοι ἀντέκρουσαν μὲ σθένος τὴν πολεμικὴ τῶν Γερμανοφράγκων, μὲ κάθε δὲ τρόπο προσπά-θησαν νὰ ἀνακόψουν τὴν ἠθικὴ ἔκπτωσι, ἡ ὁποία ἐμάστιζε τοὺς Σλάβους. Ἡ ἀγία Χριστιανικὴ Πίστις μας συμβαδίζει μὲ τὸ ἀνάλογο ἦθος καὶ ἐμπνέει καὶ ἀπαιτεῖ ὑψηλὸ ἐπίπεδο αὐτοκυριαρχίας, κα-ταπολεμήσεως τῶν παθῶν καὶ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, ὡς καὶ ἀγῶνα περιφρουρήσεως καὶ καθάρσεως τῆς

καρδίας. **Ἀληθινὸς Χριστιανισμὸς καὶ λαγνεῖα δὲν συμβιβάζονται.**

Ἡ ρίζα τοῦ προβλήματος τῆς ἀρνητικῆς στάσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς πολεμικῆς κατὰ τῶν Βυζαντινῶν Ἱεραποστόλων, ἀπὸ μέρους τῶν Γερμανοφράγκων, πρέπει νὰ ἐντοπισθῇ ἀλλοῦ: ἤδη ἀπὸ δεκαετίες ἐνωρίτερα, αὐτοί, *χωρὶς βέβαια ἀκόμη τὴν ἔγκρισιν καὶ συμφωνίαν τῆς Ρώμης*, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀσύνητη ἀπόρριψιν τῆς Ἀγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, *εἶχαν εἰσαγάγει αὐθαιρέτως καὶ ἀντικανονικῶς τὴν «υἱοπατερικὴν αἵρεσιν»* στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, τὸ γνωστὸ *Filioque*, ἥτοι τὴν διακή-ρυξιν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ. Ὅποτε, ἡ συνεπὴς καὶ δυναμικὴ ἀντίδρασις τῶν Ἀγίων Ἱσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ τῶν Ἀγίων Μαθητῶν τοὺς στὴν αἵρεσιν αὐτῇ, ἦταν ἡ κύρια αἰτία τοῦ ἀπηνόους καὶ ἐξοντωτικοῦ διωγμοῦ τους. [...]

(*) Ἀπόσπασμα εὐρυτέρας ἐργασίας, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στὴν πληρότητά της στὴν ἐπίσημην Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Τὸ πρωῒ τῆς Τετάρτης, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Τοποτηρητὴς τῆς Μητροπόλεως ἀλλὰ καὶ τῆς Ἡγουμενικῆς θέσεως, ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία, ἀπλῇ ἱερατικῇ ἀμφιέσει, μὲ Ἀδελφούς Κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, στὸν προσκυνηματικὸ Ναὸ Αὐτῆς, καὶ στὸ τέλος Αὐτῆς ἐψάλη Τρισάγιον στὸ Μνῆμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ.

Κατόπιν, ἅπασα ἡ Ἀδελφότης ἀνῆλθε στὸ μικρὸ Καθολικὸ τῆς κυρίως Μονῆς (ἐντὸς τοῦ «ἀβάτου»), ὅπου προηγηθείσης σχετικῆς δεήσεως καὶ συντόμου προσλαλιᾶς τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ, διενεργήθηκε μὲ ἀπόλυτη τάξι, σοβαρότητα, ὡς καὶ μυστικότητα, Ψηφοφορία γιὰ τὴν ἀνάδειξι τοῦ νέου Ἡγουμένου.

Ὑποψήφιοι, σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸ τῆς Μονῆς, ἐθεωρήθησαν ἅπαντες οἱ Μεγαλόσχημοι ἐγγεγραμμένοι Ἀδελφοὶ στὸ Μοναχολόγιο Αὐτῆς, 22 τὸν ἀριθμόν, οἱ ὁποῖοι ἀνεγράφησαν στὸ εἰδικῶς ἐτοιμασθὲν ψηφοδέλτιο.

Δικαίωμα ψήφου, πάλι σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸ, εἶχαν ὅλοι οἱ ἀπὸ Ρασοφόρου Μοναχοῦ καὶ ἄνω Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, ἀποκλεισθέντων

μόνον τῶν Δοκίμων Ἀδελφῶν.

Οὕτως, ἐψήφισαν συνολικῶς 34 Ἀδελφοὶ (ἔλειπαν στὸ ἐξωτερικὸ ἄλλοι 4 Ἀδελφοί), καὶ ἡ καταμέτρησις ἀνέδειξε Ἡγούμενο τὸν Ὁσιώτατο Μοναχὸ Θεοδόσιο μὲ 28 ψήφους, 5 ψῆφοι ἐδόθησαν σὲ ἄλλους Ἀδελφούς καὶ ἓνα ψηφοδέλτιο εὐρέθη λευκὸ.

Ἀμέσως, ἐψάλη σύντομος εὐχαριστήριος Δοξολογία καὶ ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς συνεχάρη τὸν νεοεκλεγέντα Ἡγούμενο ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος, τονίσας ὅτι ἡ ἀνάδειξις αὐτοῦ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν Ἀδελφῶν καὶ ὅτι ἡ θέσις του εἶναι Διακονία Σταυρική.

Κατόπιν, ἐχαιρέτισαν τὸν ψηφισθέντα Γέροντα Θεοδόσιο συγχαρητηρίως καὶ εὐχετικῶς ἅπαντες οἱ Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς.

Ἀκολούθησε λήψις ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν στὴν αὐλὴ τῆς Μονῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀδελφότης, προπορευομένων τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ καὶ τοῦ νέου Ἡγουμένου, εἰσῆλθε στὴν Τράπεζα Αὐτῆς, φαλλομένου τοῦ Θεοτοκίου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν» καὶ τῶν κωδῶνων κρουομένων χαρμῶν.

Στὴν Τράπεζα, μετὰ τὸ ἄριστον, ὠμίλησαν χαιρετιστηρίως ὁ Θεοφιλ.

Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁ φιλοξενούμενος τῆς Μονῆς κατ' αὐτὰς Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς ἀπὸ τὴν Ἱταλία. Ὁ δὲ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀνεφέρθη ἐν συντόμῳ στὸν χαρακτήρα τῆς διακονίας τοῦ Ἁγουμενίου, ἡ ὁποία πρέπει νὰ διακρίνεται ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ὑπενθύμισι στοὺς Ἀδελφούς τοῦ σκοποῦ καὶ νοήματος τῆς ἀφιερώσεως.

• **Ὁ νέος** Ἁγούμενος Μοναχὸς Θεοδόσιος γεννήθηκε στὴν Καβάλα τὸ 1967, ὅπου καὶ μεγάλωσε καὶ ἐπεράτωσε τὸ Λύκειο. Διέμεινε στὴν Θεσσαλονίκη, ὅπου παρακολούθησε σπουδὲς Νοσηλευτικῆς Σχολῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ὁλοκληρώσῃ αὐτές. Ἐργάσθηκε ἐπ' ὀλίγον στὸ ἐξωτερικὸ (Ἑλβετία) καὶ γνωρίζει καὶ ὀμιλεῖ

ἐπαρκῶς τὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα. Εἶχε νυμφευθῇ μὲ προσήλυτη στὴν Ὁρθοδοξία ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ, ἀλλὰ ὁ Γάμος αὐτὸς ἐλύθη κοινῇ συναινέσει σὲ σχετικὰ σύντομο διάστημα χρόνου.

Μετὰ τὴν στρατιωτικὴ του θητεία, προσῆλθε στὴν Ἱερά Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης πρὸ εἰκοσαετίας, μὲ τὴν ἔναρξι τοῦ 1993. Κατόπιν δοκιμασίας, ἐκάρη Ρασοφόρος Μοναχὸς τὴν 25.3.1995 καὶ Μεγαλόσχημος τὴν 24.2.1996 ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη καὶ Καθηγούμενό μας Κυπριανό. Ἐπίσης, ἐχειροθετήθη Ὑποδιάκονος τὴν 23.10.1995 καὶ ἀπὸ τὸ ἐπόμενο ἤδη ἔτος τοῦ ἀνετέθη ἡ ὑπευθυνότης τοῦ νεοδμήτου τότε Ἱεροῦ Μετοχίου μας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὰ Ρόγγια Χρυσοβίτσας Θέρμου Αἰτωλίας, ὅπου διέμεινε μὲ αὐταπάρνησι ἐπὶ 13,5 ἔτη.

Τὰ δὲ τελευταῖα 4,5 ἔτη ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς διακονητὰς Ἀδελφοὺς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πολυετοῦς ἀσθενείας τοῦ Σεβασμ. Πατρὸς ἡμῶν, τὸν Ὅποιον διακόνησε μὲ ὑποδειγματικὴ καὶ ἀπαράμιλλη θυσιαστικότητα καθ' ὅλες τὶς νύκτες τῆς περιόδου αὐτῆς.

Ὁ Γέρων Θεοδοσίος ἦταν ἀνέκαθεν ἀγαπητὸς στὴν Ἀδελφότητα γιὰ τὸ πρᾶον καὶ εἰρηνικὸν τοῦ χαρακτῆρος του, τὴν βαθειὰ Μοναχικὴ του συνείδησι καὶ ὑπακοή, τὴν ταπείνωσι καὶ ἀγάπη του, τὴν ἐργατικότητα καὶ ἐπιδεξιότητά του, τὴν πνευματικὴ του κατάρτισι, σύνεσι καὶ διάκρισι. Διατελοῦσε δὲ σὲ πολὺ ὥριμη σχέσι πνευματικῆς ἐνότητος μὲ τὸν Σεβασμ. Πατέρα μας, τὸν ὁποῖον ἀνέπαυε ἰδιαίτερα καὶ ἔχαιρε τῆς ἀνεπιφυλάκτου ἐκτιμήσεως, ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης αὐτοῦ.

Εὐχόμεθα τὰ χαρίσματά του νὰ τεθοῦν ἀπὸ νέα πλέον σκοπιὰ στὴν ὑπηρεσία τῶν Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς καὶ στὴν πρόοδο Αὐτῆς ἐν παντί. Πρὸς τοῦτο, πέραν τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ, τῆς προστασίας τῶν Ἀγίων καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ Σεβασμ. Πατρὸς ἡμῶν, θὰ ἔχη τὴν ἀμέριστη συμπαραστάσι καὶ καθοδήγησι τῶν ἄχρι τοῦδε κυρίων ὑπευθύνων τῆς Μονῆς Θεοφιλ.

Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ (Πνευματικοῦ τῆς Ἀδελφότητος) καὶ Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου (Οἰκονόμου καὶ γενικοῦ Συντονιστοῦ Αὐτῆς).

• Ἐχει τονισθῇ ἤδη ὁ αὐστηρὸς καθορισμός, ὅτι ἡ διακονία τοῦ νέου

Ἡγουμένου θὰ ἀσκήται ἀποκλειστικὰ ἐντὸς τοῦ «ἀβάτου» τῆς Μονῆς καὶ μόνον γιὰ τοὺς Ἀδελφοὺς Αὐτῆς, ἄνευ ἀναμείξεώς του στὸ ποιμαντικὸ ἔργο, τὸ ἐπιτελούμενο ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ γενικὰ τῶν ἐντεταλμένων Κληρικῶν, τόσο στὸν προσκυνηματικὸ χῶρο τῆς Μονῆς ὅσο καὶ εὐρύτερα.

Εἴθε ὁ Κύριός μας νὰ τὸν ἀναδείξῃ γνήσιο

συνεχιστὴ τῆς Παρακαταθήκης τοῦ ἁγίου Γέροντος καὶ Πατρὸς ἡμῶν κυροῦ Κυπριανοῦ. Ἀμήν!

■ Ἐν τῷ μεταξῷ, ἡ Χειροτονία τοῦ Γέροντος Θεοδοσίου εἰς Διάκονον τελέσθηκε στὴν Ἀγρυπνία τῶν Ἀγίων Πέτρου καὶ Παύλου, 29.6.2013 ἐκ. ἡμ., ἡ δὲ Χειροτονία του εἰς Πρεσβύτερον καὶ ἡ προχέρησίς του εἰς Πνευματικὸν καὶ Ἀρχιμανδρίτην τὴν Κυριακὴν, 1.7.2013 ἐκ. ἡμ., ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, ἐν μέσῳ χαρᾶς καὶ κατανύξεως πνευματικῆς.

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς Ἀρχιμανδρίτου Γέροντος Θεοδοσίου

Τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, 15/28. 7.2013, ἐτελέσθη κατανυκτικῶς καὶ ἐορτίως, χάριτι θεία, ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Γέροντος Θεοδοσίου, στὸ μικρὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς ἐντὸς τοῦ «ἀβάτου» Αὐτῆς.

Ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἄρχισε ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἐνθρονίσεως, βάσει τῆς σχετικῆς Φυλλάδας, τὴν ὁποίαν ἐπιμελήθηκε καὶ ἐξέδωσε πρὸ ἐτῶν ἡ ἐν λόγῳ Ἱερὰ Μονή.

Προεξῆρχε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, καὶ παρίστατο ἅπανα σχεδὸν ἡ Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ὡς καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν λαϊκῶν Ἀδελφῶν. Καθήκοντα Γραμματέως-Πρωτοσυγκέλλου ἄσκησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε τὸ *Πρακτικὸν Ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμένου*, ὡς καὶ τὸ προβλεπόμενο γιὰ τὴν περίστασι ἐπίσημο κείμενο «Καταστάσεως Καθηγουμένου».

Ὁ Θεοφιλ. Τοποτηρητῆς κ. Κυπριανὸς ἀνέγνωσε τὶς σχετικὲς Εὐχές, καὶ ἐνεθρόνισε τὸν Πανοσιώτατο Καθηγούμενο Γέροντα Θεοδόσιο, ἀφοῦ τοῦ ἐφόρεσε τὸν Ἡγουμενικὸ ἐπιστήθιο Σταυρό, πολύτιμο κειμήλιο τοῦ Σεβασμ. Πατρὸς καὶ πρώτου Καθηγουμένου τῆς Μονῆς κ. Κυπριανοῦ, ὡς καὶ τὸν Μοναχικὸ Μανδύα, ἐγχειρίσας εἰς Αὐτὸν καὶ τὴν Ἡγουμενικὴν Ράβδο, ἐνῶ τὸ Ναῦδριο ἐσείετο ἀπὸ τὰ «Ἄξιος!» τῶν παρευρισκομένων. Οἱ Χοροὶ δὲ ἔψαλαν τὸν «Πολυχρονισμόν» τοῦ Καθηγουμένου.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, πλήρης συγκινήσεως, ἀνέγνωσε σύντομο Λόγο γιὰ τὴν περίστασι, ὁ ὁποῖος δημοσιεύεται κατωτέρω, ἀπευθυνθεὶς στὸν νέο Καθηγούμενο Ἀδελφικῶς, Υἱικῶς καὶ Πατρικῶς, δωρήσας εἰς Αὐτὸν καὶ μία Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Κατόπιν, μετὰ τὴν Ἀπόλυσι, ὁ νέος Ἡγούμενος ἐδέχθη τὶς χαιρετιστήριες εὐχὲς ἀπάντων καὶ διενεμήθησαν γλυ-

Ἐπὶ τῇ Ἐνθρονίσει τοῦ νέου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς
† Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων, 15.7.2013 ἐκ.ἡμ.

Ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Διακονία Αὐτοῦ καὶ τὸ Σπήλαιό μας

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ μας
Σεβαστὲ Γέροντα καὶ Καθηγούμενέ μας
Πανοσιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Θεοδόσιε

Κατὰ τὴν κρίσιμη καὶ ἱστορικὴ αὐτὴ
στιγμὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, θὰ
ἤθελα ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
μας καὶ τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητός
μας, νὰ Σᾶς μεταφέρω τὰ συναισθήματα
πάντων ἡμῶν, μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι αὐτὰ
ταυτίζονται καὶ μὲ τὰ συναισθήματα
τοῦ Ἱερατείου τῆς Μητροπόλεώς μας,
τῶν Μοναζόντων καὶ Μοναζουσῶν
Αὐτῆς, ὡς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς μας Κοινότητος.

Εὕρισκόμεθα τώρα σὲ ἕναν ὀρ-
θόδοξο μοναστηριακὸ χῶρο· εἵμεθα
ὕπὸ τὴν φωτιστικὴ καὶ δροσιστικὴ
Σκιὰν τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος, Πα-
τρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου
Κυπριανοῦ· εἴσθε ἤδη Ἱερομόναχος
καὶ Καθηγούμενος στὴν σεβάσμια αὐτὴ
Μονή· ἐπομένως, δὲν θὰ ἀποτολμοῦσα
νὰ Σᾶς ἀπευθύνω λόγους, οἱ ὁποῖοι
θὰ ἐπλητταν τὴν λεπτὴ μοναχικὴ Σας
συνείδησι.

κύσματα, τῶν Χορῶν τῆς Μονῆς ψαλ-
λόντων καταλλήλους ὕμνους.

Ἀκολούθησε τὸ καθιερωμένο κέρα-
σμα τῆς Ἀδελφότητος στὴν Τράπεζα
τῆς Μονῆς, ὅπου ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν
κ. Κυπριανὸς ἀπευθύνθηκε καὶ πάλι
ἐν ὀλίγοις στὸν ἅγιο Καθηγούμενο
καὶ τοῦ προσέφερε ἐκ μέρους τοῦ
Ἀγιογραφείου τῆς Μονῆς τὴν Εἰκόνα
τοῦ προστάτου Ἀγίου αὐτοῦ Θεοδοσίου
τοῦ Κοινοβιάρχου ἀγιογραφημένη
σὲ μικρὸ λίθο. Λογύδριο ἐκ μέρους
τῆς Ἀδελφότητος ἀπνύθυνε καὶ ὁ
Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἐνῶ ὁ
Πανοσιώτατος Γέροντας Θεοδόσιος
ἐξέφρασε τὴν εὐχαριστία του στὴν
Ἀδελφότητα καὶ ὀλίγες, πλὴν μεστὲς

πνευματικὸν νοήματος καὶ μοναχικοῦ
φρονήματος, πατρικὲς ὑπενθυμίσεις καὶ
προτροπές.

«Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ὁ
Θεὸς τὸν Πανοσιώτατον Καθηγούμενον
καὶ Πατέρα ἡμῶν Θεοδόσιον Ἀρχι-
μανδρίτην· Κύριε, φύλαπτε αὐτὸν εἰς
πολλὰ ἔτη»!

Σήμερα, τὴν στιγμή αὐτή, εἶναι πρόπον καὶ ἀρμόζει νὰ ἀναπέμψωμε λόγους εὐγνώμονος δοξολογίας στὸν Ἐπίσκοπο καὶ Μεγάλο Ποιμένα τῶν ψυχῶν μας, τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, διότι μὲ τρόπο θαυμαστό ἔδωσε στὸ Μοναστήρι μας Γέροντα, Καθηγούμενο, Πατέρα καὶ Ὁδηγό, ὁ Ὅποιος ἀναμφισβητήτως εἶναι **ἕνας γνήσιος φορέας τῆς Ἱερᾶ Παρακαταθήκης τοῦ Κτήτορος καὶ πρώτου Καθηγουμένου μας**, τοῦ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 17.5.2013).

Καὶ αὐτὴ ἡ μεγίστη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἐπιβεβαιώθηκε ἐξ ἀρχῆς καὶ φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ Θείου Παρακλήτου, μέσῳ θαυμαστῶν πληροφοριῶν, σημείων καὶ παρεμβάσεων τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων.

Ὁ Πατὴρ ηὐδόκησε σὲ Σᾶς· ὁ Υἱὸς Σᾶς ὑπέδειξε· ὁ Παράκλητος Σᾶς ἐσφράγισε· καὶ ἰδοὺ, εἴσθε ἐν τῷ μέσῳ τῆς σεμνῆς μοναστικῆς μας Ἀδελφότητος, ὡς ἐκλελεγμένος Οἰακοστρόφος τῆς Ἱερᾶς Ὀλκάδος, τῆς σεπτῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς Δωρεᾶς αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀγιοκυπριανίτας;

* * *

Ἀλλὰ, πῶς νὰ ἐκφράσωμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας καὶ πρὸς Ἑσᾶς, διότι ἐν ἐλευθερίᾳ, ταπεινώσει, αὐτομεμφία καὶ ἄκρα ὑπακοῇ ἀποδεχθήκατε τὴν ψῆφο καὶ τὴν κλήσι τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐκφράσθηκε/ἀποκαλύφθηκε μέσῳ ἡμῶν τῶν Ἀδελφῶν καὶ ἤδη Τέκνων Σας, ὅταν Σᾶς ἐκλέξαμε παμφηφεὶ τὴν 27ην Ἰουνίου εἰς διαδοχὴν τοῦ πολυχαρίτωτου Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ;

Ναί, χάριν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, χάριν τῆς Διακονίας τῶν λογικῶν προβάτων τῆς μοναστικῆς μας Μάνδρας, **δὲν προετάξατε τὴν ἀτομικὴ Σας σωτηρία**· δὲν ἀντιμετωπίσατε τὸ δίλημμα τί νὰ ἐπιλέξετε: *τὴν ἡσυχαστικὴν ζωὴν, τὴν ὁποία καλλιεργούσατε στὴν Ἐρημο, μόνος μόνῳ τῷ Θεῷ, ἐπὶ δύο περίπου δεκαετίες; ἢ τὴν ζωὴν τῆς θυσιαστικῆς Ἀγάπης, κατὰ μίμησιν τοῦ Ποιμένου μας Χριστοῦ;*

Ὅχι, δὲν ὑπῆρξε ἀμφιταλάντευσις μεταξὺ Ἑρήμου καὶ Διακονίας, μεταξὺ Σπηλαίου καὶ Ἀγάπης.

Σᾶς χρεωστοῦμε αἰῶνια εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν σωτηρία γιὰ μᾶς ἐπιλογή Σας καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη Σας παραδίδουμε τίς ψυχές μας, πρὸς καθοδήγησιν, θεραπείαν, ἐλευθερίαν καὶ φωτισμὸν καὶ σωτηρίαν.

Ἡ νέα Διακονία Σας, ὡς Πατὴρ καὶ Καθηγούμενος, ἀνοίγει καὶ νέους ὀρίζοντες στὴν Ἀδελφότητα τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν Μοναχῶν μας ἔχουν ἤδη μίαν βαθεῖαν αἴσθησιν τοῦ ἀνακαινισμοῦ τῶν μοναχικῶν τους ὑποσχέσεων, τῆς ἀνανεώσεως τοῦ Ὁράματός των, τῆς ἀφυπνίσεως νέων πνευματικῶν δυνάμεων στὸ ἐσώτατο εἶναι τους.

Ἐάν ἡ ἐμπειρία εἴκοσι περίπου μόνο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀναδείξεώς Σας εἶναι τόσο φωτεινὴ καὶ ἐλπιδοφόρα, πλημμυρίζουμε ἀπὸ ἐν Χριστῷ χαρὰ γιὰ ἓνα φωτεινότερο μέλλον, τὸ ὁποῖο εἶναι ἤδη παρόν...

* * *

Τὴν ἡμέρα τῆς ἱερατικῆς Χειροτονίας Σας, ἐκ μέρους ὅλων τῶν Ἀδελφῶν, Σᾶς προσέφερα μία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου (τὸ «Ἄξιόν Ἔστιν»), μία τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων καὶ μία τοῦ Ἀγίου Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου· ἐώρταζαν τὶς ἡμέρες τῆς Ἐκλογῆς καὶ Χειροτονίας Σας καὶ εἶναι Ὁδηγοὶ στὴν Διακονία Σας, ἡ Ὅποία πρέπει νὰ ἀσκῆται μὲ πνεῦμα **βαθειᾶς φιλανθρωποῦ διαθέσεως καὶ βαθειᾶς στοργικῆς εὐσπλαγχνίας.**

Σήμερα, ἐπὶ τῇ προχειρίσει Σας ὡς Καθηγουμένου καὶ Προεστῶτος, Σᾶς προσφέρω μία θαυμάσια Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Γέροντος Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου († 1938).

Τὴν συμβολικὴ αὐτὴ δωρεὰ ἐρμηνεύει ἓνα βαθύτατο κείμενο τοῦ νεοφανοῦς Ἀγίου τῆς Σερβίας, τοῦ Ἀγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς († 1956), ὁ Ὅποιος εἶχε γνωρίσει προσωπικὰ τὸν Γέροντα Σιλουανό.

Ἴδου τὸ κείμενο:

«Ὁ Γέροντας Σιλουανὸς ἦταν καὶ δικός μου διδάσκαλος. Μία φορὰ τὸν ἐρώτησα: «Πάτερ Σιλουανέ, μήπως αὐτὸς ὁ πολὺς κόσμος φέρνει ταραχὴ στὸν νοῦ σας καὶ στὴν προσευχή σας; Δὲν θὰ ἦταν καλλίτερα γιὰ σᾶς νὰ πᾶτε σ' ἓνα ἀσκητήριό στὰ Καρούλια καὶ

ἐκεῖ νὰ ζῆτε μέσα στὴν εἰρήνῃ, ὅπως ὁ π. Θεοδόσιος, ὁ π. Ἀρτέμιος, ὁ π. Δωρόθεος καὶ ὁ π. Καλλίνικος; Εἴτε νὰ ζῆτε σ' ἀπομονωμένο σπήλαιο, ὅπως ὁ π. Γοργόνιος;» “**Εγὼ ζῶ στὸ σπήλαιο,**” μοῦ ἀπήντησε ὁ π. Σιλουανός. **“Τὸ σῶμά μου εἶναι τὸ σπήλαιο τῆς ψυχῆς μου. Καὶ ἡ ψυχὴ μου εἶναι σπήλαιο τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν διακονῶ, χωρὶς νὰ βγαίνω ἀπὸ τὸ σπήλαιό μου”**».

* * *

Σεβαστὲ Γέροντά μας·

Πανοσιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Θεοδόσιε·

Σᾶς παρακαλοῦμε θερμῶς, ἀδελφικῶς - υἱικῶς - πατρικῶς, νὰ πορεύεσθε μὲ βαθεῖα πάντοτε συνειδήσει, ὅτι εὐρίσκεσθε ὑπὸ τὴν ὀλόφωτον Σκέπη τῆς Θεοτόκου, μὲ τὴν Ὅποία **συνδιακονεῖτε τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ.**

Στὴν πορεία Σας αὐτὴ θὰ ἔχετε συνεχῶς ἐνώπιόν Σας τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη, Πατέρα καὶ πρῶτο Καθηγουμένό μας, ὁ Ὅποιος θὰ Σᾶς ἐμπνέῃ τὸ γνήσιο **Μοναχικὸ Φρόνημα**, τὴν βαθεῖα **Εὐσπλαγχνία** καὶ τὴν ἀγία ἐν Χριστῷ **Ἐλευθερία**, ὥστε **νὰ ἀγαπᾶτε τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τὸν διακονῆτε, χωρὶς νὰ βγαίνετε ἀπὸ τὸ σπήλαιό Σας.**

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός· καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, εἴθε νὰ εἶναι μαζί Σας, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† ὁ Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν Κυπριανός

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐγκαίνια Μοναστηριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ στὴν Ρουμανία

ΤΗΝ Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου, 13/26.5.2013, τελέσθηκαν τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀνδρώας Μονῆς τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου στὸ Δέλτα τοῦ Δουνάβεως στὴν Ρουμανία. Κατόπιν δὲ προσκλήσεως τοῦ Κτίτορος Αὐτῆς Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαλατσίου κ. Διονυσίου, τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς χώρας αὐτῆς, ἔλαβε μέρος καὶ ὁ ἡμέτερος Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος. Στὰ Ἐγκαίνια συμμετείχαν ἐπίσης καὶ οἱ Ρουμῆνοι Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Μπρασῶβ κ. Θεοδόσιος, Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ καὶ Ἰασίου κ. Γλυκέριος, ὡς καὶ ὁ ἐκ Ρωσίας Ἐπίσκοπος Βορονὲζ κ. Κύριλλος τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν Μητροπολίτη κ. Ἀγαθάγγελο.

Εὐχαλείτονργο μὲ τὸνς Ρουμάνονς καὶ Ρώσονς Ἀδελφόνς

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, 20.5/2.6.2013, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Βλάσιος τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει γιὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ, προέστη τῆς

Θ. Λειτουργίας στὸ Μητροπολιτικὸ μας Κέντρο στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ὅπου ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ συνοδοὶ τοῦ ρουμᾶνοι Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος καὶ Γαλατσίου κ. Διονύσιος, ἐπίσης ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀγίας Πετρούπολεως καὶ Β. Ρωσίας κ. Σωφρόνιος τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Ἀγαθάγγελο, ὡς καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου Νόρα κ. Μιχαήλ, Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος· ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ἀρκετοὶ Ἱερεῖς, ὁ δὲ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Βλάσιος ἐκφώνησε τὸ θεῖο Κήρυγμα.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Παναγίας Μυροβλύτισσας στὶς Ἀχαρνὲς Ἀττικῆς

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, 20.5/2. 6.2013, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Προσκυνηματικὸς Ναὸς τῆς Παναγίας Μυροβλύτισσας στὶς Ἀχαρνὲς Ἀττικῆς. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου καὶ Κτήτορος Αὐτοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἰωάννου Λερούνη, τοῦ Ἱερομ. π. Ἰλαρίωνος Ἀγιοκυπριανίτου καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Σωτηρίου Γιούλη. Παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν. Ἐψαλαν οἱ ἱκανοὶ Ἱεροψάλτες Χρῆστος Παπαδόπουλος καὶ Εὐάγγελος Βεργίνης.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν

ΤΗΝ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, 31.5/13.6.2013, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς μας στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν, ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσε ἤδη 20 ἔτη λειτουργίας, ἀφ' ὅτου τῇ ὑποδεῖξει τοῦ προσφάτως κοιμηθέντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ ἀνηγέρθη σὲ ιδιόκτητο χώρο τῆς οἰκογενείας Τσοκανᾶ, στὴν κορυφὴ γηλόφου. Στὴν Πανήγυρι ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσιμ. π. Γεωργίου Γιάν, τοῦ ἐκ Πύργου Ἡλείας Ἀρχιμ. π. Γρηγορίου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ, ἐνῶ προσῆλθε γιὰ νὰ παραστῇ καὶ ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος ἀπὸ τὸ Ἀργίνιο, ὁ ὁποῖος εἶχε ἤδη λειτουργήσει ἀπὸ βραδὺς. Παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοί, καὶ μάλιστα μικρὰ παιδιά, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων συμμετείχαν στὰ Ἅγια Μυστήρια.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ρώσον στὰ Ἄνω Λιόσια Ἀττικῆς

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ, 26.5.2013 ἐκ.ήμ., προεωρτάσθη-
κε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου στὸ Ἱερὸ
Ναῦδριό μας στὰ Ἄνω Λιόσια Ἀττικῆς, ὅπου ἐλει-
τούργησε ὁ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνος Τερζάκης, ἐν
μέσῳ ἀρκετῶν πιστῶν.

Νέες Βαπτίσεις Κατηχονμένων ἀπὸ τὴν Σαραϊνία

ΤΟ Β΄ Ψυχοσάββατο, 9/22.6.2013, δέχθηκαν
τὸ ἅγιον Βάπτισμα στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου
Κοσμά Αἰτωλοῦ στὸν προσκυνηματικὸ χῶρο τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς μας δύο Κατηχούμενες ἀπὸ τὴν
Σαρδινία, ἡ Quintina Mascia, ἡ ὁποία ὠνομάσθηκε
Κυπριανή, καὶ ἡ Graziella Sulas, ἡ ὁποία ὠνο-
μάσθηκε Ἰουστίνη. Εἶχαν προετοιμασθῇ ἐπιμελῶς
ἀπὸ τὸν πνευματικὸν τοὺς πατέρα Σεβασμ. Νόρα
κ. Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος μαζὶ καὶ με τοὺς Θεοφιλ.
Ῥεῶν κ. Κυπριανὸ καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο,
ἐλαβε μέρος στὰ ἱερὰ Μυστήρια.

Ἡ Παγκήνρις τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιανῶν Ἀττικῆς

ΤΗΝ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 11/24.6.2013, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας
Τριάδος, στὸν προσκυνηματικὸ χῶρο τῆς ὑπὸ τὴν Καθηγουμένη Γερóντισσα Ταξιαρχία Ἱερᾶς
Γυναικείας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ῥεῶν
κ. Κυπριανὸς συνελειτουργήσῃ με τὸν Σεβασμ. Νόρα κ. Μιχαήλ καὶ τὸν Θεοφιλ. Μεθώνης κ.
Ἀμβρόσιο, ὡς καὶ ἀρκετοὺς Ἱερεῖς. Παρέστησαν Μοναχὲς καὶ ἀπὸ ἄλλες Ἱερὲς Μονές μας,
ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμης καὶ μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν.
Ὁ Θεοφιλ. Ῥεῶν ὠμίλησε ἐορτικῶς, ἐγίνε λιτάνευσις περὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τέλος παρετέθη
ὑπαίθριος τράπεζα, με ἐόρτιο πρόγραμμα χορωδίας παιδιῶν.

Ἐπίσκεψις στὴν Ρουμανία γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ

ΤΗΝ Τρίτη, 12/25.6.2013, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετέβη στὴν Σουτσάβα τῆς Ρουμανίας, προκειμένου νὰ συμμετάσχη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ († 15.6.1985) τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 14/27 Ἰουν., ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἔλαβε μέρος στὶς Ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Σλατιόαρα, μαζί μὲ ὁλόκληρη τὴν ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο Ἱεραρχία Αὐτῆς, ὡς καὶ μεγάλο ἀριθμὸ Κληρικῶν. Ἡ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τελέσθηκε τὴν ἐπομένη τὸ πρωῒ ὑπαιθρῶς, ἡ δὲ ἐπισκίασις τοῦ Ἁγίου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου ἦταν αἰσθητή.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων στὴν Πτολεμαῖδα

ΤΗΝ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 17/30.6.2013, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγίων Πάντων στὴν Πτολεμαῖδα τῆς Δυτ. Μακεδονίας. Γιὰ τὴν ἑορτὴ μετέβη στὴν Πτολεμαῖδα ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησε στὸν ἀναστάσιμο Ἑσπερινὸ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς ἐλειτούργησε μὲ τὸν Ἀρχιμ. π. Γλυκερίο, ὁ ὁποῖος προσῆλθε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, καὶ τὸν Ἐφημέριο τοῦ ἑορτάζοντος Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Νικόλαο Ματσούλια. Ἐψαλαν ἐκλεκτοὶ

Ἱεροψάλται, ὅπως καὶ στὸν Ἑσπερινό, καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ εὐλαβεῖς πανηγυρισταί.

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων στὰ Κύναινα Θεσσαλονίκης

ΤΟ Σάββατο, 30.6/13.7.2013, ἐπανηγύρισε ὁ ἱστορικὸς Ἱερὸς Ναὸς μας τῶν Ἁγίων IB Ἀποστόλων στὰ Κύναινα Θεσσαλονίκης. Στὴν Θεία Λειτουργία, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης προεξῆρχε καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Ἀρχιμ. π. Γλυκερίος Ἀγιοκυπριανίτης, Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ, ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο, καὶ οἱ Αἰδεσιμ. π. Βιτάλιος

Ἀλμανίδης ἀπὸ τὴν Κατερίνη καὶ π. Νικόλαος Ματσούλιας ἀπὸ τὴν Πτολεμαῖδα. Παρέστη μεγάλος ἀριθμὸς εὐσεβῶν. Ἐόρτιο Ὁμιλία ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγίνε Λιτανεῖα περὶ τοῦ Ναοῦ καὶ ἐτελέσθη πρὸς Αὐτοῦ Ἀρτοκλασία.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Ἐλεντῖνος-Μάνδρας

ΤΗΝ Κυριακή, 1/14.7.2013, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναός μας τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ρώμης στὰ ὅρια τῶν Δήμων Ἐλευσίνος-Μάνδρας Ἀττικῆς. Στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, καὶ συμμετείχαν οἱ Αἰδεσιμ. π. Ἀθανάσιος Κανατσούλης, Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ, καὶ π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν, ὡς καὶ ἐκπροσώπου τοῦ Δημάρχου Μάνδρας Ἀττικῆς.

Στὴν ἐπακολουθήσασα ἱερὰ Λιτανεῖα τῆς Εἰκόνος καὶ τῶν Λειψάνων τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, συμμετείχε ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Μάνδρας-Εἰδυλλίας. Τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς, τὴν πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου π. Ἀθανασίου, τῇ συμμετοχῇ πλήθους πιστῶν. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐξεφώνησε ἐόρτιο Ὁμιλία, ἀναφερθεὶς στὴν ἀφιλαργυρία, ἀμεριμνία, φιλανθρωπία, καθαρότητα, ἀμνησικακία καὶ θαυματουργικότητα τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στὸν Ἑλαιῶνα Σερρών

ΤΗΝ Πέμπτη, 19.7/1.8.2013, ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Ἡσυχαστήριον τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στὸν Ἑλαιῶνα Σερρών, ὅπου διαμένει τὴν περίοδο τοῦ θέρους ἡ ὀλιγάριθμος Ἀδελφότης Μοναζουσῶν τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Πετροπόλεως Ἀττικῆς, ὑπὸ τὴν Ἡγουμένη Γερόντισσα Ἀναστασία. Τὴν ἐόρτιο Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γλυκερίου Ἀγιοκυπριανίτου ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Βιταλίου Ἀλμανίδη ἀπὸ τὴν Κατερίνη. Παρέστησαν

ἀρκετοὶ προσκυνηταὶ ἀπὸ τὴν γύρω περιοχή, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη. Μετὰ τὴν ἐόρτιο Ὁμιλία τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου, ἐγίνε Λιτανεία τῆς Εἰκόνας τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου περὶ τοῦ Ναοῦ καὶ εὐλογήθηκε πρὸ αὐτοῦ Ἀρτοκλασία.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς στὴν Κρύα Βρύση Καλαμπάκας

ΤΟ Σάββατο, 21.7/3.8.2013, προεωρτάσθη-
κε ἡ Ἁγία Μαρία Μαγδαληνὴ στὸ ὁμώνυμο
Ἡσυχαστήριον στὴν Κρύα Βρύση Καλαμπάκας,
ὅπου ἐνασκεῖται ἡ Μοναχὴ Γερόντισσα
Μαγδαληνὴ. Τὶς ἱ. Ἀκολουθίες καὶ τὴν Θ.
Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Ἱερέας μας ἀπὸ τὴν Ἑνορία
τῶν Ἁγίων Πάντων Πτολεμαΐδος π. Νικόλαος
Ματσούλιας, ὁ ὁποῖος μεταβαίνει κατὰ διαστή-
ματα στὸ Ἡσυχαστήριον αὐτὸ γιὰ τὴν τέλεσι τῆς
Θ. Λειτουργίας, παρέστησαν δὲ ἡ Ἡγουμένη τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς
Γερόντισσα Ταξιαρχία μετὰ Μοναχῆς τῆς Μονῆς, ὡς καὶ ὀλίγοι εὐλαβεῖς πιστοί.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς

ΤΟ βράδυ τῆς Τετάρτης πρὸς τὸ ξημέρωμα τῆς Πέμπτης, 26.7/8.8.2013, ἐτελέσθη ἡ Ἀγρυπνία τῆς Πανηγύρεως στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὴς Ἀχαρνὲς τῆς Ἀττικῆς. Στὸν Μέγα Ἑσπερινὸ ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ ἐψαλε Χορὸς Μοναζουσῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς. Ἐλαβαν μέρος ὁ Ἐφημέριος τῆς Μονῆς Αἰδεσιμ. π. Δωρόθεος Ξυναριανός, ὡς καὶ οἱ Αἰδεσιμ. Ἱερεῖς μας π. Κωνσταντῖνος Τερζάκης, π. Ἀθανάσιος Κανατσούλης καὶ π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης. Παρέστη δὲ συμπροσευχόμενο μεγάλο πλῆθος πιστῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερές, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς

κ. Δημήτριος Μπουραϊμης με συνεργάτες αὐτοῦ, ἐνῶ ὁ Δήμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Σωτήριος Ντοῦρος προσήλθε καθυστερημένα λόγω ὑποχρεώσεων. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ψαλμωδίας τῶν Ἰδιομέλων τῆς Λιτῆς, ἐγίνε ἡ καθιερωμένη Λιτανεία περίξ τῆς Μονῆς, καταλήξασα ἐντὸς Αὐτῆς, ὅπου εὐλογήθηκαν οἱ ἄρτοι καὶ ἐκφωνήθηκε ἐόρτια Ὁμιλία. Ἐν συνεχείᾳ, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐορτίου Ὁρθρου, ἡ δὲ πανηγυρική Θ. Λειτουργία ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὠρεῶν κ. Κυπριανό, Τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ Πνευματικὸ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ἠσυχαστηρίου Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντων Βατώντας Νέας Ἀρτάκης Εὐβοίας

ΤΟ Σάββατο, 28.7/10.8.2013, ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Ἠσυχαστήριον/Προσκύνημα τῆς θαυματουργοῦ Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στὴν Βατώντα Ν. Ἀρτάκης Εὐβοίας. Στὸν Μέγα Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς, ὅπου συνέρρευσε μέγα πλῆθος πιστῶν, ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Τοποτηρητής, καὶ ἐτελέσθη στὸ τέλος Αὐτοῦ Λιτανεία τῆς θαυματουργοῦ ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Ἁγίας περίξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ

εὐλογήθηκαν οἱ Ἄρτοι καὶ τὰ Μῆλα τῆς Ἁγίας. Τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου, τὴν πανηγυρική Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντίνου Τερζάκη καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου, παρουσία πλῆθους πιστῶν.

Ἡ Κοίμησις καὶ ἡ Ἑζόαιος Ἀκολονθία τῆς Γεροντίσσης Μακρίνης Καθηγονμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς

ΤΗΝ Τρίτῃ τὸ βράδυ, 7/20.8.2013, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, κατόπιν μακρᾶς ἀσθενείας, ἡ

Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς Γερόντισσα Μακρίνα Μοναχή. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία αὐτῆς ἐψάλη τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 8/21 Αὐγ., ἀπὸ τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, Τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ Πνευματικὸ τῆς μεταστάσης ὅπως καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντα, ὡς καὶ Κληρικούς μας, παρέστησαν δὲ συμπροσευχόμενοι Μοναχὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων, οἱ ὁποῖες καὶ ἔψαλαν, μετὰ τῆς Καθηγουμένης Αὐτῶν Γεροντίσσης Ταξιαρχίας Μοναχῆς, Μοναχὲς καὶ ἀπὸ ἄλλες Μονές, ὡς καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Σωτήριος Ντοῦρος. Ὁμιλίες γιὰ τὴν περίστασι ἐξεφώνησαν οἱ δύο παρόντες Ἀρχιερεῖς. Ἀκολούθησε ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς καὶ ἡ μεταφορὰ τοῦ Λειψάνου στὸ Κοιμητήριό τῆς Μονῆς, ὅπου ἡ μεταστᾶσα ἐναπετέθη στὸν τάφο τῆς προηγουμένης Καθηγουμένης τῆς Μονῆς Γεροντίσσης Παρασκευῆς, κατὰ τὴν ἐπιθυμία της. Ἐν συνεχείᾳ, παρετέθη ὑπὸ τῆς ἀπορφανισθείσης Ἀδελφότητος ἡ Τράπεζα τῆς συγχωρήσεως.

• **Ἡ Γερόντισσα** Μακρίνα, κατὰ κόσμον Μαρία Κεραμιδᾶ, γεννήθηκε στὸν Πειραιᾶ τὸ 1933. Σὲ ἡλικία 7 ἐτῶν ἔμεινε ὀρφανὴ ἀπὸ πατέρα, ὁ ὁποῖος ἔπεσε μαχόμενος ὑπὲρ τῆς Πατρίδος στὸ ἀλβανικὸ μέτωπο. Σὲ ἡλικία 22 ἐτῶν, τὸ 1955, ἔφυγε ἀπὸ τὴν οἰκία της γιὰ νὰ μονάσῃ, κατόπιν σημείου ποὺ τῆς ἔδειξε ἱερὸ Εἰκόνισμα τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, τὸ ὁποῖο εἶχε. Ἐσκόπευε νὰ μεταβῇ γιὰ ἀφιέρωσι σὲ μεγάλη Μονὴ τῆς Ἀττικῆς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἀλλὰ ἀπὸ «λάθος» βρέθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Παρασκευῆς στὶς Ἀχαρνές, ἐπίσης τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὅπου θεώρησε ὅτι τὴν ἐκάλεσε ὁ Κύριος! Ὑπετάγη στὴν πρώτη Καθηγουμένη τῆς Μονῆς Γερόντισσα Χριστονύμφη († 1973), ἡ ὁποία μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ καὶ Κτήτορος τῆς Μονῆς Γέροντος Ἱερωνύμου († 1943) συνεκοπί-
ασε καὶ συναγωνίσθηκε γιὰ τὴν ἰδρυσι τῆς Μονῆς ἀπὸ τοῦ 1930

κ.έ. καὶ τὴν ἀνάπτυξι Αὐτῆς. Ἡ μεταστᾶσα Γερόντισσα Μακρίνα ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχὴ κατὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, στὶς 26 Ἰουλίου τοῦ 1962. Ἀπὸ τὸ 1973 ἕως τὸ 1996, ἡ Γερόντισσα Μακρίνα διατελοῦσε στὴν ὑποταγὴ τῆς δευτέρας Ἡγουμένης τῆς Μονῆς Γεροντίσσης Παρασκευῆς, ἡ ὁποία πρὸ τῆς Κοιμήσεώς της, σὲ μία ἐποχὴ συγκεχυμένη στὰ τοῦ Πατρίου, συνεβούλευσε τὴν Ἀδελφότητα νὰ προσφύγῃ στὴν πνευματικὴ σκέπη τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ. Μετὰ τὴν Κοίμησι τῆς Γεροντίσσης Παρασκευῆς, ἡ μικρὰ ἐναπομείνασα Ἀδελφότης ὑπήχθη πράγματι στὴν Ἐκκλησιαστικὴ μας Δικαιοδοσία καὶ ἀπὸ ὑπακοὴ στὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ ἡ Γερόντισσα Μακρίνα ἐδέχθη νὰ ἀναλάβῃ ὡς τρίτη Ἡγουμένη στὴν ἱστορικὴ καὶ εὐλογημένη Μονὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς. Ἐνεθρονίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. κ. Κυπριανοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, 6.4.1996 ἐκ.ἡμ., καὶ ἔκτοτε ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν ἦταν ἰσχυρὸς καὶ βαθύς. Ἡ Γερόντισσα Μακρίνα ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴν ἀνάδειξι τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία ἐδοκιμάσθη ποικιλοτρόπως, ἀλλὰ καὶ προώδευσε ἐν παντί. Ἡ Ἀδελφότης αὐξήθηκε ἀριθμητικὰ καὶ ἡ Μονὴ ἄρχισε νὰ ἀνακαινίζεται καὶ κτηριακὰ, ἀποτέλεσε δὲ καὶ ἀποτελεῖ μία πνευματικὴ ἐστία Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας, μὲ ἔμπρακτὴ καὶ πολύτιμη συνδρομὴ καὶ στὸ Ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Ἡ Γερόντισσα Μακρίνα ἦταν ἄνθρωπος εὐθὺς καὶ εἰλικρινῆς, ἀπλὸς καὶ ἀνυπόκριτος. Βοηθοῦσε μὲ κάθε τρόπο τὴν Ἀδελφότητα, μεταδίδουσα ὅ,τι ἦταν ὠφέλιμο καὶ σημαντικό, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὁμαλὴ συνέχεια τοῦ βίου Αὐτῆς. Τὸ 2010 ἄρχισε νὰ δοκιμάζεται πλέον ἔντονα ἡ ὑγεία της. Τὰ τρία τελευταῖα χρόνια, καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖο ἔτος τῆς ζωῆς της, ὑπέφερε τὶς ἀσθενειές της καρτερικὰ, προετοιμαζομένη γιὰ τὸ ταξίδι τῆς αἰωνιότητος.

Ἐξέπνευσε κατόπιν πνευματικῆς προετοιμασίας τὴν ἐπομένη τῆς Μεταμορφώσεως, περίπου τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν Κοίμησι τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ. Τὴν συνώδευσαν οἱ εὐχὲς ἀπάντων γιὰ συγχώρησι καὶ αἰώνια ἀνάπαυσι ἐν σκηναῖς δικαίων. Μακρίνης Μοναχῆς Καθηγουμένης, εἴη ἡ μνήμη αὐτῆς αἰωνία!

Γνηορτασμός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας

ΓΙΑ τὴν Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ὁποίαν πανηγυρίζει ὁ Ἱερὸς Καθεδρικός Ναὸς στὴν Σόφια τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Βουλγαρίᾳ, μετέβη ἐκεῖ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, καὶ ἐφιλοξενήθη στὸ Ἐπισκοπεῖο ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδισα κ. Φωτίου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς, ἐτελέσθησαν στὸν Ναὸ οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὸ σλαβονικὸ τυπικόν. Τὸ πρωῒ τῆς Τετάρτης, 15/28.8.2013, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸ συλλεῖτουργο. Προεξήρχε ὁ Σεβασμ. Τριάδισα κ. Φώτιος καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Βορονὲς κ. Κύριλλος, ὁ ὁποῖος εἶχε προσέλθει ἀπὸ τὴν Ρωσία, τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Ἀγαθάγγελο. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος ἀρκετοὶ Κληρικοί, συμπροσ-ευχομένου μεγάλου πλήθους εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας στὴν Καλαμάτα τῆς Μεσσηνίας

ΤΗΝ Κυριακὴ μετὰ τὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, 19.8/1.9.2013, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς μας τῆς Παναγίας Γιάτρισσας στὴν Καλαμάτα (ὀπισθεν τοῦ ἐργοστασίου Καρέλια). Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐτέλεσε τὴν ἐόρτιο Θεία Λειτουργία μετὰ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Δημητρίου Παλιάκου καὶ τοῦ συνοδοῦ τοῦ στὸ ταξίδι αὐτὸ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου. Ἀκολούθησε ἱερὰ Λιτανεία τῆς Εἰκόνης τῆς Παναγίας Γιάτρισσας πέριξ τοῦ Ναοῦ καὶ εὐλόγησις τῶν ἄρτων πρὸς Αὐτοῦ.

Θεοτοκο ...φιλικά

Τὸν εἶχε περικυκλώσει ἡ φωτιά*

ΕΝΑ πρωί, μετὰ τὴν Ἀκολουθία, πῆγε στὸ Μοναστήρι [τῆς Παναγίας Χρυσο-
λεόντισσας στὴν Αἰγίνα] ἓνας ἡλικιωμένος ἄνθρωπος, ποὺ κρατοῦσε δύο πολὺ
μεγάλες λαμπάδες. Μόλις ἀντίκρουσε τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Χρυσολεόντισσας,
τὴν ἀγκάλιασε καὶ κλαίγοντας μὲ λυγμοὺς εὐχαριστοῦσε τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἡ Μοναχὴ Χρυσαφένια, ποὺ ἦταν ἐκεῖ, τὸν ρώτησε τί τοῦ συμβαίνει καὶ αὐτὸς
κλαίγοντας τῆς εἶπε, ὅτι ὁ ἴδιος μαζὶ μὲ πολλοὺς ἐργάτες εἶχε βρεθεῖ στὴν πυρκαγιά
τοῦ Τατοίου. Τοὺς εἶχαν δώσει φτυάρια νὰ χτυποῦν, γιὰ νὰ σβήσῃ ἡ φωτιά.
Ξαφνικά, ἔχασε τοὺς ἐργάτες καὶ βρέθηκε μόνος του, χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ φύγῃ.
Τὸν εἶχε περικυκλώσει ἡ φωτιά καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸ δὲν ἔβλεπε τίποτα. Ἐμείνε τότε
ὄρθιος στηριζόμενος στὸ φτυάρι του καὶ περιέμενε νὰ καεῖ.

Ἐκείνη τὴν τραγικὴ στιγμή, εἶδε μπροστά του δύο ἄσπρα χέρια καὶ ἄκουσε μιὰ
γλυκιὰ φωνὴ νὰ τὸν ρωτᾷ:

- Γιατί κάθῃσαι ἐδῶ, θέλεις νὰ καεῖς;

Ἐκεῖνος ἀπάντησε:

- Τὸ γνωρίζω, θὰ καῶ, ἀλλὰ δὲν μπορῶ, δὲ βλέπω νὰ φύγω.

Τότε τοῦ ἔδωσε ἓνα ξύλο καὶ τοῦ εἶπε:

- Πάρε αὐτὸ τὸ ξύλο, χτύπησε τρεῖς φορὲς τὴ φωτιά καὶ
θὰ σβήσῃ.

Ἐκεῖνος τὴ ρώτησε ποιὰ εἶναι καὶ τοῦ ἀπάντησε:

- Ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τῆς Αἰγίνης, στὸ βουνὸ
ψηλά, ἡ Παναγία.

Στὴ συνέχεια, χτύπησε τρεῖς φορὲς τὴ φωτιά, ὅπως τοῦ εἶχε
πεῖ, καὶ ἡ φωτιά ἔσβησε. Οὔτε φωτιά, οὔτε καπνὸς ἔμεινε. Ἡ
Παναγία ἡ Χρυσολεόντισσα τὸν εἶχε σώσει ἀπὸ βέβαιο θάνατο.

Ὅταν ἀργότερα συνάντησε τοὺς ἐργάτες, παραπονέθηκε γιὰ τὸν ἄφησαν καὶ
ἐκεῖνοι τοῦ ἀπάντησαν ὅτι τὸν φώναζαν καὶ δὲν ἄκουγε.

Αὐτὸ τὸ μεγάλο Θαῦμα τῆς Παναγίας τῆς Χρυσολεόντισσας, ποὺ ἐγίνε τὸ 1956, τὸ
διηγήθηκε στὸ Μοναχὴ Χρυσαφένια ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸ ἔζησε καὶ πρόσθεσε:

«Νὰ γιατί, Μοναχὴ, κλαίω. Ἦλθα νὰ εὐχαριστήσω τὴ γλυκιὰ μας Παναγία ποὺ
μὲ ἔσωσε καὶ νὰ τῆς ἀνάψω ἓνα κεράκι».

Μὲ πολὺ κόπο καὶ μὲ τὶς παρακλήσεις τῆς Μοναχῆς δέχθηκε νὰ πιεῖ ἓνα καφεδάκι.
Ἔως ὅτου ὅμως οἱ Ἀδελφὲς ἐτοιμάσουν ἓνα πρόχειρο πρόγευμα, εἶχε ἔξαφανιστεῖ
ἀνάμεσα στὰ σκοῖνα...

(*) Βλ. Σύντομον Ἱστορικόν, Θαύματα καὶ Παρακλητικὸς Κανὼν τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Χρυσολεοντίσσης» Αἰγίνης, Ἀθήνα 2013, σελ. 64-66.

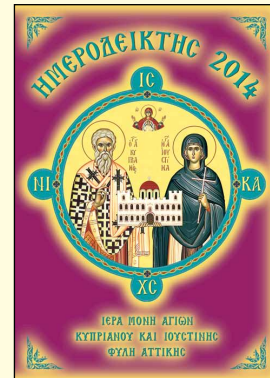

Ήμερολόγια για τὸ νέο ἔτος

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ 2014

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ὁ «Ἐκκλησιαστικὸς Ἡμεροδείκτης 2014». Στὴν καλαίσθητη αὐτὴ ἔκδοσι περιέχονται:

- Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «*Ἡ Μετανοητικὴ Ἀγάπη μας – Τὸ μεγαλύτερο δῶρο μας στὸν κόσμο*».
- Ἑορτολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο καὶ ἔνδειξις τῶν Ἀγιογραφικῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους.
- Τὰ κατὰ μῆνα εορτάζοντα Ἱερὰ Μετόχια τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.
- Τετραχρωμία • Σελίδες: 32 • Σχήμα: 8×12 ἐκ.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΗΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΥΝΗΣΙΑΤΙΝΩΝ		ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 2014	
			
1	14 πολιτ. ημερ.	ΤΡΙΤΗ • Ἁγίος Σάββας, Οὐκ Γ' ὁμοεπισκόπου, Ἀντιόχειας, Ρωμανοῦ μετάρβου. Ἀπολ.: Πρὸς θ' 10-19· Ἠμέρας: Δευκ. στ' 37-45.	
2	15 πολιτ. ημερ.	ΤΕΤΑΡΤΗ • ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ & ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ → Νηστεία. Ἁγίου: Α' Τιμ. α' 12-17· Ἰωάνν. ιε' 17-αὐτ' 2. (ὡρὴ γ' 49θ' 10α)	
3	16 πολιτ. ημερ.	ΠΕΜΠΤΗ • Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος. Ἁγίου: Πρὸς ιζ' 16-34· Ἠμέρας: Δευκ. ζ' 17-30.	
4	17 πολιτ. ημερ.	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ • Ἱεροθέου ἐκ Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος. → Νηστεία. Φίλιπ. α' 27-β' 4· Δευκ. ζ' 31-35.	
5	18 πολιτ. ημερ.	ΣΑΒΒΑΤΟΝ • Χαρακτίου μάρτυρος, Ἰωάννου ἐκ Εὐδαίμων, Μεθοδίου ἐκ Κισαίας νέου ὁσίου. Α' Κορ. ιε' 58-αὐτ' 3· Δευκ. ε' 27-32.	

Ήμερολόγιον Τοίχου 2014

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ἐπίσης καὶ τὸ «Ἡμερολόγιον Τοίχου 2014», ἰδιαίτερα χρήσιμο γιὰ τὴν μεθοδικότητά του, τὴν ἀκριβῆ καὶ κατατοπιστικὴ ἡμερήσια παράθεσις ἐνδείξεων περὶ νηστείας, ὡς καὶ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν Ἀναγνωσμάτων ὅλου τοῦ ἔτους, ἐπίσης δὲ καὶ μὲ κείμενα οἰκοδομητικὰ καὶ ἐνημερωτικὰ ἐνδιαμέσως καὶ ἐκκλησιαστικὴ διακόσμησι μὲ ἐγχρωμες ἱερὲς Εἰκόνες.

- Τετραχρωμία • Σελίδες: 66 • Σχήμα: 14×25 ἐκ.

(Δειγματοληπτικὴ σελίδα
ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου)

⊙ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἐκδόσεις: Γεώργιος Χοροζίδης

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ

Τηλ.: 6932437930, Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

